

Filmem proti tabu

BcA.Jakub Palmovský

Diplomová práce
2014

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Abstrakt

Ve své práci zkoumám a porovnávám kvalitu a kvantitu filmů zaujímajících určitý postoj k látce zvané Tabu, ale také reflektuji morální a etické hodnoty napříč historií. Zaměřil jsem se na film, jakožto nástroj mnohdy podvědomě spolu utvářející názor člověka, tudíž i celé společnosti.

Pokusím se vysvětlit do jaké míry je tento nástroj používáný správně a proč. Jaké jsou možnosti jeho používání za dosažením určitých cílů a jaký to má vliv na člověka.

Klíčová slova: tabu, sex, homosexualita, incest, lidská práva, svoboda, film, společnost

ABSTRACT

I examine and compare the quality and quantity of films occupying a position on the substance called Tabu, but also reflects a moral and ethical values throughout history. I focused on the film as a tool often subconsciously together forming a human point of view, therefore, society as a whole.

I'll try to explain to what extent it is used correctly and why. What are the possibilities of its use for achieving certain goals, and what effect this has on humans.

Keywords: taboo sex, homosexuality, incest, human rights, freedom, film, society

„The end of book is where the story begins“

OBSAH

ÚVOD.....	6
I TEORETICKÁ ČÁST.....	9
1 CO TO VLASTNĚ TABU JE?.....	10
1.1 SEXUALITA A HISTORIE.....	11
1.2 FORMA VÝZKUMU.....	17
1.3 QUEER VE FILMU.....	19
1.3.1 Film a Homosexualita-Německo.....	20
1.3.2 Dokumenty.....	23
2 VÝZKUM.....	40
2.1 FILMY A JEJICH TVŮRCI.....	41
ZÁVĚR.....	54
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	55
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	56
SEZNAM OBRÁZKŮ.....	57
SEZNAM TABULEK.....	58
SEZNAM PŘÍLOH.....	59

ÚVOD

Ve svém životě již jsem se mnohokrát setkal s názorem se kterým jsem se neztotožňoval, což je samozřejmě zcela přirozené. Ale co s odpovědí, za kterou nestojí názor? Každý si jistě vzpomene na dětskou odpověď na otázku „Proč“?, která zní „Proto“.

U dětí je tato odpověď zcela přirozená, neboť neměli dostatečný čas a přísun informací k vytvoření svého názoru. Velmi často se s tím setkáváme však i u celé další škály lidí mimo děti. Důvodů pro nevysvětlenou odpověď je hned několik.

Jsem přesvědčen, že pokud se nejedná o mentálně zaostalého jedince, nedají se takové odpovědi chápat bezpředmětně a mnohdy mají silnou výpovědní hodnotu (Silence=Death)¹ o daném člověku, která ovšem nesmí být chápána vždy jen negativně. Naštěstí člověk nebude mít nikdy zodpovězené všechny otázky a hledání odpovědí nadále zůstane pohodem lidských životů a taky filmů. Odpovědi však nejsou pouze verbální, ale i činorodé. Člověk je tím co činí, ať už se jedná o činy větší nebo menší.

Právě z pohledu historie si můžeme uvědomit jakýsi vývoj činů a jejich zpětnou důležitost, nebo katastrofický charakter. Jako příklad uvedu vynález spalovacího motoru, který dostal důležitost, až když se začal efektivně využívat, dosáhl svého vrcholu a je dost pravděpodobné, že nabude i naprosto katastrofický charakter v průběhu času, co se třeba ekologie týče, ale to už jsou jen vize. Stejný vývoj činů i v oblasti prolamování společenských tabu, mělo zpětnou důležitost nebo katastrofický charakter.

Chci tím říct, že něco má svůj význam pouze v určitém místě v čase a s filmem je to stejné. Je nutné ho vždy chápat v kontextu doby. Film chápu za všech okolností jako výchovný prostředek, ať už vychovává vědomě, nevědomě, dobře nebo špatně. Každý výchovný proces má svůj cíl.

I film má svůj cíl. Otázka je, jak ten cíl nejlépe naplnit. Ke každému cíli vede spousta cest a já jsem si touto prací zvolil jednu z nich a to zkoumání a objasnění problematiky cest filmových tvůrců při naplňování jejich cílů v oblasti filmu a sexuality.

Jako metody zkoumání používám především analýzu děl, jejich vzájemné působení, jejich množství a jejich kulturní kontext doby, neboli v čem jsem zjistil, že měli zásadní vliv na určité dění, co nového přinesli a jaký to mělo účinek.

---

1 Silence = Death. In: *Silence = death* [online]. Act Up. 2005 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.actupny.org/reports/silencedeath.html>

Tato práce úzce koresponduje s oblastí lidských práv, konkrétně v tabuizování. Téma považuji za natolik citlivé, že cítím jako nutnost uvádět své momentální názory a postoje, což neznamena, že jsou neměnné.

Co to vlastně tabu je? Co a kdo má vliv na jeho vznik? Jak se mění v čase? Jaké jsou příčiny? Jaké jsou následky? Jakou roli v tom hraje film a filmaři?

Může mít například film čelisti vliv na zabíjení a konzumování žraloků? Není film katalyzátorem nejrůznějších lidských fobií? Jestli ano, tak proč a jak je toho docíleno.

Jaký vliv na to má ekonomika a sociálně kulturní prostředí? Jaké jsou významné problémy jednotlivých společností a důvody proč problémy řešit?

Do jaké míry se ve filmu projevuje manipulace a jaký to má vliv na autenticitu?

U jednotlivých trendů se zabývám tím, koho trendy reflektují a jak to zobrazují. Jaké jsou podobnosti v příběhových strategiích v konkrétních trendech a do jaké míry je důležitá souhra obsahu a formy pro výsledné morální sdělení.

Budu se taky zabývat tím, jakou roli v tom hraje mainstream a jakou roli divák. Obeznámím čtenáře této práce s produkční stránkou výroby filmů, jejichž tvůrci se rozhodli zabývat tímto odvětvím filmu.

Film chápu jako strom se spoustou žánrových větví navzájem se proplétajících. Každé choulostivé téma začíná jako maličkatá větvička, aby se z ní posléze mohlo vyvinout silné odvětví, přičemž jsou nezanedbatelné kořeny, které celý proces spustí.

Chci poukázat, že je nutné aby se spojili veškeré vědní i nevědní obory, aby bylo možné posunout hranice v oblasti sexuality zase o krok dál.

Platí to, že hezký film udělá člověka šťastnějšího, ale stejné to může být i s filmem škaradým. Vše vždy závisí na úhlu pohledu a tvůrce vždy divákovi nabízí svůj úhel pohledu, z čehož plyne, že ani dokumentární film nemůže být nikdy zcela objektivní a vždy bude součástí názorového celku ať už v jakémkoliv slova smyslu.

Doufám, že můj úhel pohledu v této práci bude pro čtenáře přínosný, ale to už musíte zhodnotit sami. Přeji příjemné čtení.

Moje praktická část spočívá v napsání literárního scénáře pro celovečerní film. I když to tak na první pohled nepůsobí, úzce koresponduje s mou teoretickou prací. Při mé praktické práci využívám ve velké míře všechny poznatky, ke kterým jsem dospěl během mé teoretické práce. Tudíž se teorie promítá do praxe, což je odjakživa její poslání. Tyto poznatky

mají nedílný vliv už na samotný námět, ale i na celý koncept scénáře, přes budování postav, stavění příběhu a dramatickou linii a samozřejmě mají vliv i na reálný život. Ve svém scénáři se zabývám problémem, který sám hodnotím jako tabu a je zde už od dávných dob. Jedná se o nalezení rovnováhy v mezilidských vztazích, ale také v mezi společenských. Zaobírá se otázkou nutnosti tolerance u lidí s odlišnou názorovou hodnotou.

Jsem toho názoru, že všechny příběhy stvořil život a u mého scénáře tomu nebylo jinak, což je zřejmé z mé teoretické práce. Svůj příběh jsem zasadil do prostředí Moravy, která je mi ze srdce blízká. Hlavními protiproudy ve filmu je stará a mladá generace a jejich vzájemné problémy, které povětšinou vyvěrají právě z netolerance. Mým cílem je vytvořit citlivý a přátelský příběh, který má divákovi co nabídnout.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 Co to vlastně tabu je?

Tabu je sociální zákaz stanovený vládou společnosti. Tento termín pochází z tonštiny a objevuje se v mnoha polynéských kulturách, kde je často spojen s náboženstvím. V Evropě se slovo tabu objevilo koncem 18. století. Z angličtiny pak přešlo do většiny evropských jazyků.

Některá tabu jsou zakázána a hlídána zákonem, jiná zase společností.

Základem tabu je vždy odlišnost od stanovené morální hodnoty. Tato hodnota není stálá a normy se v průběhu času neustále mění a vyvíjejí.²

V různých zemích jsou různá tabu a mají různé úrovně odlišnosti. Jakýkoliv zákaz pochopitelně vyvolá odpor těch, kterým něco zakazuje i těch, kterým se toto zakazování nelíbí a tím vzniká konflikt. Takže by se dalo říct, že tabu rovná se konflikt.

Konflikt je dynamický jev a vzniká jako výsledek rozporů v názorech, potřebách a prioritách.

Některá tabu již zanikly, jiné vznikají a jiné přetrvávají, mají na to vliv kulturní, ekologické a ekonomické podmínky společnosti. Já se ve své práci zaměřuji hlavně na ty kulturní, ke kterým neodmyslitelně patří i film. Sigmund Freud při analyzování tabu v chování člověka kladl důraz na nevědomé motivace a uvedl, že existují jen dvě ne prolomitelné tabu a těmi jsou incest a otcovražda.³ Doba se změnila a tento názor pozbyl platnosti, jelikož v některých zemích už to přestalo být tabu, alespoň co se zákonů týče.

Například ve Francii, Španělsku, nebo Argentině je incest již zcela legální. V různých kulturách se taky liší definice incestu, jakožto sexuálního jevu mezi příbuznými a definice toho, kdo se považuje za příbuzného. Někde je to definováno porodem, jinde je to zase osoba, kterou kojila stejná žena.⁴

Jedná se o určité definování normy sexuality od které se poté odvíjí přístup k dané situaci. Jako konkrétní případ by se dal uvést Peruánsko - Španělský film *Madeinusa*, což je taky jméno hlavní představitelky 14. lete dívky z horské vesnice v Peru.⁵ Vesnice je velmi nábožensky založená a v rámci tradic věří, že na velikonoce je bůh mrtev a nic nevidí, tudíž je vše přípustné. Tento svátek je spojen taky se soutěží o nejkrásnější panu a otec už se nemůže dočkat až svou dceru po vítězství odpaní, jenže ho předběhne cizinec nacházející-

2 . Tabu. In: [online]. 2005 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Tabu>

3 ALBERT, Christiane a Marie-Jean SAURET. Psychoanalýza. In: [kniha]. ISBN 978-80-7309-500-0. Brno: KMa s.r.o., 2007 [cit. 2015-11-02].

4 Incest. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Incest>

5 *Madeinusa*. In: *Čsfd* [film]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/222840-madeinusa/>

cí se ve vesnici. Otec ji za to rozbije náušnice a ona za to otce zabije.

Zde jsou vidět odlišné zákonitosti. Incest se jeví jako zcela přirozený a nikdo ho neřeší, a rozbité náušnice se stanou motivem k vraždě vlastního otce.

Tento film je tak trochu výjimkou a tabu spjaté se sexualitou a jejím zobrazováním jsou stále zdrojem konfliktů vedoucích k násilí.

Jako student audiovizuální tvorby jsem si uvědomil, že film jako médium může pomoci toto násilí potlačit, nebo naopak prohloubit, tomu se však budu věnovat až v dalších kapitolách. Cílem mé práce je čtenáře obeznámit s možnými cestami vedoucími k prolomení určitých společenských tabu, objasnit a názorně vysvětlit problematiku postupů a dokázat mé tvrzení na konkrétních výsledcích mého výzkumu.

Rozhodl jsem se zaměřit z velké části na tabu kolem homosexuality a to hned z několika důvodů. Za základní důvod považuji přirozenou lidskou zvědavost. Právě díky filmu jsem měl možnost se s touto problematikou seznámit, jelikož předtím, jakožto hetero divákovi mi byla zcela cizí. Pokusím se vysvětlit které informace z této studie byly stěžejní při vytvoření mého postoje a proč. Ještě před tím však pokládám za nevyhnutelné, abych čtenáře obeznámil s historií sexuality jako takovou, v rámci začlenění do širšího historického kontextu.

1.1 Sexualita a historie

Sexualita jakožto kulturní fenomén tvořený souborem vlastností a jevů je stará jako lidstvo samo. Člověk se od ostatních tvorů odlišuje mimo jiné i tím, že u něj pohlavní styk nestává pouze rozmnožovací funkcí. Sex je dnes ve většině případů provozován bez touhy po dítěti. Sexualita zastává důležitou pozici v mezilidských vztazích a je také nástrojem komunikace, tudíž je to vlastnost lidstvu zcela přirozená. Sexualita vždy byla i zdrojem konfliktů a nedorozumění a není tomu jinak ani teď a nejspíš nikdy ani nebude. Problém důležitosti sexuality by se dal přirovnat k problémům základních lidských práv, koneckonců s nimi úzce koresponduje.

S nezbytnými změnami morálních hodnot napříč historií své podoby měnila i sexualita a změnami procházelo taky její vyobrazování.

Postupem času se sexualita stala výrazným prvkem zkoumání, což vedlo k vzniku nových profesí. Zkoumání sexuality, na povrch vyplavilo pochopitelně spoustu nových poznatků, na základě kterých se ze sexuality stal i předmět výuky na základních školách. To pochopi-

telně vyvolalo i celou řadu odpůrců a opozičních názorů, zejména po vydání dvou brožurek v rámci vzdělávacího programu Výchova ke zdraví, které vydalo Ministerstvo školství.⁶

Proč je důležité aby lidstvo o sexualitě začalo mluvit a začalo se „vzdělávat“ i v této problematice?

Při hledání odpovědi na tuto otázku je nutné brát v potaz, že sexuální zvyky a rituály se v čase mění stejně jako generace lidí, že doba byla jiná, je jiná a bude jiná, stejně jako snaha o bližší vymezení sexuální normality a s tím souvisejícím sexuálním zdravím, protože sexualita zahrnuje prvky medicínské, morální, psychologické i společenské. Vymezení zdravého a nezdravého sexuálního chování vždy bude vést k diskriminaci určitých lidí. Proto není zcela možné vymezit sexuální mravnost a nemravnost.

Nicméně v rámci přírodních národů préríjní indiáni pěstovali homosexualitu při tanci za úspěšný lov a respektovali taktéž transsexualitu, kterou nazývali „Dvojím Duchem“. Ve starověku Chamurapiho zákoník stanovil za homosexualitu kastraci jako trest.⁷

Ve Starověkém Egyptě sice nebyla homosexualita považována za pozitivní, ale byla tolerována. Za dob faraonů byla Kleopatra provdána za bratra, aby neztratila božskost, odlišnost a díky zákonu o přechodu dědictví na pokrevní příbuzné se stal incest víceméně nutností. Aby faraon nepřišel o zemi, musel si vzít dceru. Za Sumerů byla žena za nevěru utopena a muž platil pokutu. V Babylonii, když se chtěla žena provdat, musela před tím strávit noc v Ištarině chrámu s libovolným mužem.⁸ U starých židů si po smrti staršího bratra musel mladší vzít vdovu, aby nevymřel bratrův rod. Vzešel z toho příběh Onana, který onanoval, když nechtěl spát s vdovou. V Indii je rituál Satí datovaný od 2000 l.př.Kr. Po úmrtí manžela je vdova upálena za živa, nehledě na její postavení. Tento rituál zakázali až roku 1829 Britové, přesto se ojedinělé případy objevují dodnes. Vdovina pozůstalost připadla kněžím. V Řecku byla homosexualita uznávaná a akceptována. Mít mladého chlapce bylo považováno za znak muže. Jinak je v Řecku homosexualita legální od roku 1951, ale pravoslavná církev homosexualitu stále označuje jako hřích. V Římě císař Nero dokonce uzavřel vztah s mužem. V Číně byla po pádu dynastie Chan homosexualita tolerována umělcům a aristokracii. V pozdním středověku homosexualita v Evropě byla trestná a odsuzovaná. Papež Julius III. V 16.století měl vztah se svým adoptivním „synovcem“,

6 Sexuální výchova. In: *Fatym* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.fatym.com/view.php?cisloclanku=2010080072>

7 Chamurapiho zákoník. In: *ČESKÁ TELEVIZE* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10211487240-experiment/208572233190007-4/2814-homosexualita-v-dejinach/>

8 Dějiny sexuality. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://milasko.blog.cz/1010/zajimavosti-z-dejin-sexuality-1-nejstarsi-civilizace>

kterého našel na ulici, když mu bylo čtrnáct a v sedmnácti ho dosadil do úřadu mezi nejmocnější muže tehdejšího světa. V 16.století taky vznik zákon v Anglii, kde budou homosexuálové nekompromisně upáleni. Ve dvacátém století započaly systematické represe spojené s diktaturami Hitlera a Mussoliniho. Od roku 1883 se homosexualita v odborných textech klasifikovala jako nemoc, roku 1968 jako sexuální deviace. Francie jako první dekriminálníovala homosexualitu v roce 1991. Roku 1897 vznikla první organizace za práva homosexuálů. V roce 1924, vzniká organizace na podporu gayů v USA. Roku 1973 na základě tlaku veřejnosti homosexualita byla odebrána z diagnostického manuálu poruch a nemocí.⁹ Až v roce 1993 homosexualitu odebrala ze seznamu poruch světová zdravotnická organizace. Homosexualitu odmítá Apoštolská církev, Jednota bratrská nebo Římsko-katolická církev, zatímco Starokatolická církev, Švédští luteráni a Českobratrská církev vyjadřuje přátelské postoje. Na přelomu 19. a 20. století se homosexualita hojně projevuje v umění (Thomas Mann, Allen Ginsberg a spousta dalších).¹⁰

V mnohých zemích se probírá adopce pro homosexuální páry a v Rusku, jsou homosexuálové nazýváni lovenou zvěří a nejsou tam zákony proti diskriminaci na základě sexuální orientace. Za propagaci netradičních vztahů (vyvěšování duhových vlajek apod.) hrozí až uvěznění. Jako nemoc se v Rusku homosexualita přestala vnímat až v roce 1999.

Na tomto stručném průletu historií si můžeme uvědomit, jak se tabu v průběhu historie mnohdy až krkolomně rychle změní, a že tabu v oblasti sexuality není stabilní, tudíž je tvárné.

Z výše uvedeného textu je patrné, že tabu v oblasti sexuality má přímý vliv na blahobyt lidí, ale také má na svědomí miliony lidských životů, mnohdy končících tou nejdrsnější smrtí.

Pokud se má tabu začít detabuizovat je k tomu nutné mít důvod a změnit většinový názor společnosti. Názor společnosti tvoří názory jednotlivých lidí. Tyto názory jsou tvořeny na základě přijatých informací. Jsou to informace z vlastních prožitků, informace zděděné a informace vstřebané z okolí. Od začátku 20. století se mezi nejrůznější zdroje informací zařadil taky film, médium, které dokáže vytvořit iluzi života.

Lidé si samozřejmě tuto iluzi zcela zamilovali a není divu.¹¹ Pomohla jim totiž podvědomě vyřešit spoustu jejich vlastních problémů. Ze vstřebávání poselství z vyprávění příběhů se

9 Historie právních postojů k homosexualitě. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.ecn.cz/PRIVATE/logos/pravhist.htm>

10 Homosexualita. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Homosexualita>

11 NOLAN, Emil. Kniha o filmu. In: [kniha]. 1938 [cit. 2015-11-02].

v člověku vypěstovala předvídatost. Sami si určitě vzpomenete na spoustu příkladů ve svém životě, kdy jste si v hlavě vytvořili spoustu řešení, dříve než jste se vůbec dostali do situace, kterou bylo nutné vyřešit. Vlastní příběhy jsou ovlivněny filosofií příběhů se kterými jsme se dostali do styku, stejně tak, jako je realita ovlivněna příběhy, které v ní existují.

Poměr mezi informacemi získaných na základě nejrůznějších audiovizuálních projekcí a informacemi získanými na základě vlastního bytí se neustále mění. Díky rychlosti technického vývoje se s takovými projekcemi setkáváme téměř na každém kroku, pokud si je zrovna nenosíme v kapse v podobě nejrůznějších chytrých zařízení. To znamená, že tyto informace stále více ovlivňují názory lidí a chod společnosti. Spoustu informací v podobě nejrůznějších reklam apod. jsme se naučili ignorovat a často i nevnímat, ale s filmem je to jiné. Film člověk vidí, protože ho chce vidět, nebo je donucen ho vidět např. v armádě.

Výchovnou roli filmu lze pozorovat napříč historií tohoto mladého umění. Po válce měl film lidem přinášet více štěstí, nebo sloužil k propagaci režimu apod.

S filmem který má působnost v oblasti vnímání sexuality se taktéž setkáváme již u samých začátků. Tato cesta od poodhalených kotníčků po filmovou pornografii¹² je zajímavá svou klišovitostí. Na této cestě stály a ještě stojí množství překážek, přesto už se filmová postava dokázala změnit z něžné ženy na gay nacistu provádějícího penetraci vlastní protézou (Hustler White-Bruce La Bruce), ale to už samozřejmě zacházím do extrémů.¹³

K tomu, abych pochopil určité fáze zdlouhavého procesu v prolamování sexuálních tabu v oblasti filmu jsem si musel zvolit velmi zdlouhavý postup. Získávání informací z nejrůznějších zdrojů je samozřejmostí, ale k tomu abych mohl sledovat výchovný proces je nutné definovat sdělení, které je při sledování filmů neviditelné a vzniká poté co film skončí. Proto se mi k této práci hodí motto z prvních stránek: příběh začíná tam kde film končí. Konec filmu by se dal považovat za bod, ve kterém začíná fikce spoluvytvářet realitu.

Výchovné sdělení filmu je určitá morální hodnota, která vzniká vzájemným působením formy a obsahu.

Poprvé jsem se nad touto skutečností zamyslel při vzpomínkách na dětství. Vybavily se mi určité vzpomínky ze základní školy, kde se stávali náhodní postižení lidé terčem posměchu pro některé mé vrstevníky a já přesto, že jsem byl přítomen jsem se toho neúčastnil. Uvědomil jsem si, že na to měly vliv hlavně filmy. Jedním z nich byl třeba Forrest Gump

¹² Gaspar Noé. In: *Čsfd* [online]. 1938 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/242060-vejdi-do-prazdna/>

¹³ Bruce La Bruce. In: *Čsfd* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/257406-hustler-white/>

od Roberta Zemeckise. Výsledné morální sdělení bylo jasné: I postižení lidé mají své velmi pozitivní stránky a můžou to dotáhnout mnohdy dál než zdraví lidé, v životě je důležitá úpřímnost a poctivost a pak jde vše líp. Dělat si srandu z takových lidí je hloupé atd.

Těch sdělení je tam samozřejmě víc. Domnívám se, že by šlo pomocí experimentu na dětech toto sdělení dokázat. Pokud by se jedné třídě film pustil a druhé třídě nepustil a pak by přišel do třídy nový postižený žák, myslím, že by se reakce tříd vzájemně lišily.

Jedná se tedy o určitý druh podvědomého vzdělávání. Toto vzdělávání je bez pochyby mnohdy příčinou umístění filmů do trezoru a musí proběhnout nějaká změna ve společnosti, aby mohly tyto filmy spatřit světlo světa. Tato proměna je velmi podobná proměně definici krásy v průběhu historie.¹⁴ Jak jinak by jsme si mohli vysvětlit prudké skoky v zobrazování nahoty a sexuality, nebo ženské krásy. Proč byly v baroku oblíbené ženy kyprých tvarů, složité make-upy a „nehygienické účesy? Proč přišla éra korzetů, která způsobovala, že ženám znehybněl podbříšek, nedokrvovaly se jim končetiny a při tanci omdlávaly? Proč se začali ve 30. letech stahovat i muži?¹⁵

Jednalo se o společenský názor vytvořený na základě dobových informací, které změnou názoru postupně ztratily na významu. Stejně je to s filmem, je poplatný své době. Později vysvětlím případ u konkrétního filmu, který netrefil svou dobu.

Pro dítě je těžké osvojit si informaci z čistě didaktické formy sdělení. Důkazem toho je vznik nejrůznějších alternativních škol jako jsou Daltonské, Walfsdorské, Freinetovské a další. Tyto školy se více nebo méně od didaktické formy zažité z minulých let distancují na základě formy. Někde nemají klasické třídy a místnost připomíná spíše obývací plný nejrůznějších učebních pomůcek a závisí na žákovi který prostředek si zvolí. Jinde jsou zas namíchané věkové skupiny aby se mladší mohli učit i od starších atd. Jedním z cílů takového vyučování je, aby se děti naučili toleranci a vzájemným vztahům vyplývajících z dětmi prožitých situací. ¹⁶Pokud vyučující vymyslí metodu, určitou situaci s pozitivním záměrem, ale ne příliš povedenou formou, může se stát, že výsledný efekt bude negativní. Například pokud by ve hře zvýhodnil svého oblíbence na základě jeho předešlých výsledků ve škole se záměrem vyvolat u ostatních dětí soupeřivost a snaživost, mohlo by se stát, že by to děti vnímaly jako diskriminaci a začali by stagnovat. Pokud by tento postup nadále vyučující

14 KLAUDÍNY, Bc. Juraj. Estetizácia škaredosti vo vzťahu k psychologii diváka: diplomová práca. In: [Diplomová práca]. 2014 [cit. 2015-11-02].

15 Historie korzetu. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.modnipeklo.cz/clanky/sesnerovano-aneb-strucna-historie-korzetu-1/>

16 PRŮCHA, Jan. Alternativní školy. In: [online]. ISBN 80-7178 584-9. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://is.muni.cz/elportal/estud/lf/ps05/mpmp071/prucha_alter_skoly.pdf

uplatňoval, mohlo by se stát, že by v dětech vyvolal nenávisť vůči tomuto „šťastlivci“.

Stejně je to i s filmem. Vzájemné působení obsahu a formy tvoří výsledné morální sdělení.

Chci objasnit to, že špatné filmové sdělení v oblasti sexuality může mít až fatální následky.

V knize tvůrčí psaní Markéta Dočekalová vysvětlovala na jedné anekdotě princip tří dějství a mě tato anekdota poslouží k vysvětlení možných změn forem a obsahů, majících vliv na výsledné morální sdělení.

Anekdota zní:¹⁷

Farmář pěstuje na poli melouny, děti mu je kradou. Jeden den tam připevní ceduli s nápisem „jeden meloun je napuštěný jedem“. Melouny se mu přestanou ztrácet a po čase si všimne že na ceduli je připsáno „ted’ už dva!“.

Máme tady tedy vtipný obsah. Pokud ale děj upřesníme:

Farmář žijící na okraji společnosti má v údolí pod dálnicí své těžce obdělávané pole s melouny sloužící k obživě. Začnou se mu ve velkém ztrácet melouny. Podezírá bandu feťáků toluenu, o kterých je přesvědčený, že utrápili jeho kočku. I když sám nevěří že to pomůže, v zoufalství tam dá ceduli, že jeden meloun je napuštěný jedem. Když se vrací na políčko, najde tam flašku toluenu a nápis „Ted’ už je jich napuštěných víc“.

To by byla úprava obsahu a pokud by jsme tomu dali určitou formální přísnost ve prospěch autenticity, mohlo by to působit jako velmi pravdivý příběh o lidské krutosti a nespravedlivosti. Film by mohl vyjadřovat beznaděj a zkaženost společnosti.

A výsledné morální sdělení by bylo: že takhle možná taky dopadneme, že společnost není přívětivá ke starým lidem, že takovým věcem se nedá zabránit, nedají se uhlídat.

Pokud by Forma byla výtvarná a stylizovaná, melouny by byli z papíru, děda by měl nalepený knír a feťáci byli ve skutečnosti tajně se scházející gay mormoni, co s kočkou nemají nic společné, výsledné morální sdělení by bylo: Nic není jak se zdá a vždycky je prostor pro vtipky. Občas je dobré se trochu odpoutat od reality.

Pokud by výsledné morální sdělení bylo o ukrutné pomstě, která jim vyšla, mohl by se stát způsob napuštění melounu jedem ukázkou ideálního způsobu jak nezištně zabít spoustu lidí. A někdo by si tento způsob mohl osvojit.

---

17 DOČEKALOVÁ, Markéta. Tvůrčí psaní. In: [kniha]. ISBN: 978-80-247-1602-2. [cit. 2015-11-02].

Tento případ byl vyvedený do největších extrémů. V kapitole zkoumání filmů uvedu přímo příklady u jednotlivých filmů a na pár případech dokážu, že měl film přímý vliv na prolomení tabu v oblasti sexuality.

1.2 Forma výzkumu

Jediný způsob jak vysledovat a analyzovat výsledné morální poselství je filmy týkající se tématu vidět a analyzovat. Je to totiž věc, která se nedá vyčíst z popisů příběhu na zadních stránkách dvdčeka. Když námět zní: Hnutí homosexuálů se snaží odporovat státní lhostejnosti a získat nutné prostředky na boj proti aids, protože jim dennodenně umírají ti nejbližší.

Myslím, že po přečtení takového námětu by většina diváků předvíдалa jak film bude asi vyprávěn. Očekávali by nejspíš morální hodnotu typu: Musíme bojovat i za takové lidi, za tu nemoc oni nemůžou, jsou stejní jako my....

Pokud ale budou nedostatečně vykreslené charaktery, pokud hrdiny uvidíme jen v gay barech a na uřvaných protestech a k tomu tam bude explicitní zobrazení častého milování mužů na veřejných záchodcích, tak bude znít výsledné morální asi takto: Vždyť si za to můžou sami, mají používat kondomy a mohli by dělat něco jiného než souložit, tohle já mám platit z daní?¹⁸

Nezanedbatelnou roli v prolamování tabu sehrává i kvantita těchto filmů, neboli kolik filmů se dostane k cílové skupině „odpůrců“. Morální poselství se tak stává přímým protiargumentem proti nesouhlasu nebo souhlasu.

Na řadě filmů se pokusím vysvětlit onen nesouhlas a souhlas. V čase sledování filmů jsem si dělal poznámky s tím, že mi na povrch vyplaví určité podobnosti v postupech tvůrců, kteří pojednávají o tabu týkajících se sexuality. Začal jsem si všímat určité podobnosti v zařazení postav do jejich prostředí, podobnosti prvních bodů zvratu, podobnosti ve formě zpracování a spoustu dalších podobností.

---

¹⁸ Stejná srdce. In: [film]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/311019-stejna-srdce/>

K filmům jsem se často dostal zcela náhodou, například zadáním slov jako incest movies nebo gay directors. Pak už mě to vždycky někam směřovalo. Teprve po shlédnutí filmů jsem si o nich začal zjišťovat informace a číst recenze. Některé recenze mi poslouží jako ukázka toho, že někteří lidé si plně uvědomují tuto podvědomou metodu vzdělávání a často by film doporučili k cílenému vzdělávání.

Pokud se takovéto vnímání projeví slovy jako „tento film by měli pouštět všem těm nevychovaným smradům, nebo tohle by měli vidět všechny holky aby si uvědomili, jaké je to, být matkou. V takových případech divák naprosto souhlasí a přejal morální poselství filmu a dramatická potřeba byla naplněna. Pokud jsem při sledování filmů zjistil, že režisér se Queer tématice věnuje ve více filmech, snažil jsem se analyzovat jeho styl a přístup k látce. Zaměřím se na režiséry jako je Eytan Fox, Gus Van Sant, Daniel Ribeiro, Xavier Dolan a tvůrce trendu New Queer Cinema a Aids Cinema.

Budu se taky věnovat studii Mgr. Jana Hanzlíka, Ph.D., která zkoumá procento mužů ve filmové profesi, což má taky vliv na filmy samotné i v oblasti prolamování tabu v oblasti sexuality.

Strach z oslabení morální hodnoty dal vzniknout mnohým kontrolním institutům a málokdo si uvědomí, že o stupeň menší rating může znamenat nejen ztrátu milionů dolarů, ale i prohloubení společenského problému. Kdo jsou vlastně lidé, kteří mají moc o něčem takovém rozhodovat? Jsou to rodiče dětí?¹⁹

Sigmund Freud na přelomu 19. a 20. století ve své psychoanalýze vysvětlil konkrétní podvědomý vliv situace na možnost budoucího vzniku traumatu, fobie nebo hysterie.²⁰ Ve filmech je zobrazena spousta situací, jejich následků a možných řešení. Pokusím se podat souhrn nejrůznějších situací, které ukazují možnost řešení problematiky v oblasti homosexuality. Z vlastní zkušenosti vím, že filmem se dá lidem pomáhat a pokud si člověk zapamatuje výsledné morální sdělení, neznamená to jen že bylo silné, ale taky to, že pro něj může kdykoliv sáhnout, když ho bude chtít například někomu doporučit s určitým záměrem.

Když dětem řeknete netrapte zvířátka, protože je to zlé, nebude to mít zdaleka takový charakter jako když jim pustíte film, kde se zvířátka navážou maximální ztotožnění a budou je milovat, zatímco lidi, kteří zvířátka týrají se v příběhu budou jevit jako největší záporáci.

¹⁹ This film is not rated yet. In: DICK, Kirby. [film]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/221789-this-film-is-not-yet-rated/>

²⁰ SAURET, Marie-Jean. Freud a nevědomí. In: [film]. ISBN 80-7309330-8. [cit. 2015-11-02].

Pokud se děti v příběhu ztotožní s hrdinou, který bude muset v boji překonat zlo, je při nesprávném podání možné morální ponaučení, že je normální řešit problémy násilím.

Budu se tedy zabývat i problematikou budování ztotožnění s hrdinou a různými druhy extremismů.

1.3 Queer ve filmu

Do vztahu druhých nevidíme a do čeho nevidíme, to nechápeme. Filmy nám umožňují vidět a pochopit. Když si lidi na otázky sexuality nedokáží odpovědět, tak je buď zavrhnou, nebo je neřeší. Otázka, na kterou neznají odpověď, je většinou nepříjemná, nebo je provokuje. Je to zkrátka negativní emoce a je samozřejmé, že pozitivní je mnohem příjemnější. Proto, jakmile mají možnost najít odpověď a ještě k tomu bez toho aby museli mluvit, jdou na to a jsou mnohem pozornější. Dříve o otázkách sexuality pojednávala soudobá literatura a výtvarné umění. Ale teprve film dokázal tyto dvě výtvarné disciplíny skloubit. Zobrazování prvních náznaků homosexuality bylo stejně nesmělé jako obraz Klín od Gustava Courbete nebo Snídaně v trávě od Edouarda Maneta v 19.století. Přesto jsou tyto obrazy velkým mezníkem v zobrazování sexuality.²¹

Když domorodé kmeny Papui Nové Guinei poprvé spatřili letadlo, aby se o tomto úkazu mohli bavit, museli ho pojmenovat. Jelikož se s ničím takovým nikdy nesetkali, pojmenovali to podle toho co znali „zlatý pták sestupující z nebe“²². Když se do povědomí stále víc dostávala homosexualita, pojmenovali to lidi Queer.

Je to slovo které je taktéž odvozeno od něčeho co znali. Slovo queer se překládá jako teploš, podivný, zvláštní, podezřelý, bizarní, výstřední, homosexuální. Původně se jednalo o nadávku, kterou si později queer menšina osvojila.

Nejdříve se ve filmu objevili třeba dva muži co tancují, nebo se chytí nějak nezvykle. Jelikož to bylo pro danou dobu zcela nenormální- lidi v tom viděli prvky queer. Pak se zrodili nové filmové charaktery, tzv. „Sissi“ charaktery. Modely zženštilých, nebo za ženy

21 KARBASIOVÁ, Bc.Monika. Žena, věčný námět ve výtvarném umění: Manet. In: [online]. Masarykova Univerzita v Brně, 2010 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/184082/pedf_m/DP.txt

22 DANIKEN, Daniken Erich von. Šok z bohů. In: [kniha]. 978-80-242-1748-2. [cit. 2015-11-02].

převlečených mužů, které vznikly za účelem bavit. Výsledné morální sdělení v té době znělo jasně: „Smějme se jim!“, ale zároveň poukazovalo na to že tu ty lidi jsou. Čím víc filmů s takovými charaktery bylo, tím větší bylo povědomí. O vývoji queer charakterů pojednává velmi podrobně dokument *Celluloid Closet*, ve kterém jsou konkrétní ukázky z jednotlivých filmů.²³

Poté přišlo období kdy homosexualita sloužila jako negativní vlastnost v tvorbě charakterů. Toto období psychopatických teplých vrahů překlenuje do sebevražedných nebo k smrti odsouzených gayů. V tomto období budu začínat se zkoumáním sledovaných filmů přes jejich obsah, formu, sdělení a množství.

1.3.1 Film a Homosexualita-Německo

Je nutné si uvědomit, že na přelomu 19. a 20. století ještě neexistovala žádná vědní disciplína zabývající se sexualitou, natož nějaký institut. U zrodu sexuologie jako vědy stál až o několik let později německý lékař a sexuolog židovského původu Magnus Hirschfeld²⁴. Zatím, co ve světě řádila 1.světová válka, Hirschfeld se připravoval na revoluci v sexuologii a v roce 1919 otevřel světově první instituci pro sexuální vědu. O dekádu později již svou vědu přednášel jak v Evropě, tak v Americe, Asii a Africe, bylo to očividnou inspirací v chápání sexuality. Jelikož se zabýval sexualitou a byl prvním člověkem, který se snažil prosadit lgbt práva pomocí vědy a byl žid, stal se pochopitelně trnem v oku Hitlerovské ideologie a musel odejít do exilu, kde zemřel. Institut plný knih, které později spálili fašisté na tu dobu představoval ojedinělý útvar.

Nejen to, že tam homosexuální pacienti mohli přijít na kontrolu jako „normální lidé“ bez jakýchkoliv diskriminačních tendencí, ale i to, že tam mohli být sami sebou přispělo k výjimečnosti tohoto institutu. Tyto pacienti, tam totiž měli možnost se scházet a pořádat nej-různější meetingy. To znamená že institut byl skloubením lékařského, sociálního a výzkumného institutu zároveň. Navíc sám Hirschfeld byl gay. Byl přesvědčen, že pokud ho lidi přijmou za jeho přínosy a zjistí se, že je gay, povede to k pochopení homosexuality jakožto přirozeného jevu. Díky tomu, že začal v podobě svých textů se sexualitou seznamovat veřejnost a přinášet nezbytné informace k pochopení, přijmutí nebo osvojení

23 EPSTEIN, Rob. *Celluloid Closet*. In: <http://www.csfd.cz/film/43719-4-filmova-tajemstvi/> [film]. [cit. 2015-11-02].

24 Magnus Hirschfeld. In: http://www.glbtc.com/social-sciences/hirschfeld_m.html [online]. [cit. 2015-11-02].

určitých morálních a etických zásad, přispěl k benevolentnějšímu vnímání homosexuality v před hitlerovským období.

Magnus Hirschfeld za svého života však nezůstal jen na poli vědy, ale učinil jeden z největších kroků v historii filmu. Stalo se to roku 1919, kdy si zahrál sám sebe a podílel se na scénáři, který režíroval Richard Oswald a film se jmenoval *Different From the Others*.²⁵

Jako největší důvod zabývat se tímto filmem, nebo alespoň tím, co z něho zbylo vidím jeho naprostou nadčasovost. Této dvojici tvůrců se povedlo to, o čem se nikomu ani nesnilo dalších 40 let.

Od ledna 1872, kdy v Německu nabyl platnosti Paragraf 175 , který přetrvával až do roku 1994 doplatilo na tento paragraf přes 140 000 lidí. Jednalo se o paragraf který trestal sexuální styky mezi osobami mužského pohlaví.

Different from the others se stal komerčně úspěšným filmem ve kterém si sám Magnus Hirschfeld zahrál sám sebe, psychologa a sexuologa.

V začátcích filmu se objevuje „Paragraf 175²⁶ dělá život nemožným!“ Pak se film zmiňuje o homosexuálech jako je Peter Tchaikovsky, Leonardo da Vinci, Oscar Wilde a Friedrich Ludwig“.

Už zde je naprosto zpozorovatelný výchovný záměr, který ve filmu postupuje tak daleko, jak to jen jde. Paul houslista se diví, proč je v novinách tolik sebevražd úspěšných lidí, pak jde koncertovat. Mladý Kurt potká na koncertě Paula, zamiluje se do něj a chce aby ho učil na housle, začnou mít spolu vztah, dokonce se dotýkají a v parku jdou za ruce!

Vidí je chlapík, řekne to Kurtovým rodičům a Paula začne okamžitě vydírat. Rodiče Kurtovi chtějí dohodit mladou vdovu, ale on nemá zájem. Je jim to divné tak ho pošlou k psychologovi a sexuologovi. Ten jim sdělí, že to není choroba, ale fáze co se v přírodě objevuje. “Pro vašeho syna není těžká jeho orientace, ale díky okolí nemůže vyjádřit své pocity. Rodiče mu zakáží kurzy houslí a on v nešťastnosti poprosí sestru, aby Paulovi vyřídila, že bez něj nemůže žít. Sestra vzkaz předá, ale Kurta pošlou na školu, kde i tak nemá zájem o dívky a Paul jde na návštěvu k sexuologovi psychologovi. Sexuolog mu poví, že někteří lidé homosexualitu respektují a že i jako homosexuál může udělat velký přínos společnosti. Paul odmítne vyděrači dál platit a jde i s Kurtovou sestrou na přednášku o homosexualitě, kde vidí fotky lgbt lidí. Sexuolog říká, že jsou i zženštilí muži co nejsou

25 Magnus Hirschfeld. In: [Http://www.glbtc.com/social-sciences/hirschfeld_m.html](http://www.glbtc.com/social-sciences/hirschfeld_m.html) [online]. [cit. 2015-11-02].

26 Paragraf 175. In: [Http://cs.wikipedia.org/wiki/Paragraf_175](http://cs.wikipedia.org/wiki/Paragraf_175) [online]. [cit. 2015-11-02].

homosexuálové, nebo homosexuálové co mají rádi i ženy. Zmiňuje italského profesora, který změnil pohlaví u zvířete, ale zvíře se pořád chovalo stejně. Dále se zmiňuje, že za Napoleona to bylo v pořádku v rámci lidských svobod a tady v Německu je ještě teď po padesáti letech stále legální diskriminace. Sestru Kurta přednáška přesvědčila a když se podle Paragrafu 175 Paul a jeho vyděrač octli před soudem, Kurtova sestra se přimluvila za Paula, který místo 2-10 let ve vězení dostal týden o kterém se soudce vyjádřil, že aspoň nějaký trest musí být, když tam mají takový paragraf a Paul nikomu neublížil. Vyděrače zavřeli na několik let. Paul si však uvědomuje, že teď na něj už venku nikdo nepromluví a otevře dopis, kde kvůli své homosexualitě ruší jeho turné. Potom se zasebevraždí. Jeho rodina se k tomu vyjádří tak, že za to může společnost. Kurt se chce zabít taky a sexuolog mu radí: „jestli chceš uctít svého přítele, nezabíjej se, ale žij, abys mohl změnit společnost. Je to úkol, který byl přiřazen tobě, jako Zola, který bojoval za nevinně uvězněné, ty bojuj za změnu cti a zákonů tisíců lidí před námi, s námi i po nás. Vzděláním ke spravedlnosti“.

Během roku od vzniku filmu uvedla německá studia 150 filmů se sexuální tematikou²⁷. Jsem si téměř jist, že kdyby si 100 lidí přečetlo tento příběh, ani jeden by ho časově nezařadil do konce 20. století. Jedná se skutečně o filmový zázrak. Jaký měl tento film vliv na myšlení té doby dokazuje snad nejuvolněnější atmosféra vůči homosexuálům, kterou zaznamenal Berlín 30. let. Tuto uvolněnou atmosféru vylíčil ve své autobiografické knize anglický spisovatel Christopher Isherwood, který se ve dvacátých letech přistěhoval do Berlína pověstného jeho sexuální svobodou. Tato kniha byla adaptována ve filmu Christopher And His Kind.

U filmu *Different from the others*, bych měl ještě podotknout, že z hlediska výroby takového filmu v té době byla náhoda, že se dal takový film zaštitit pod vědecký výzkum a že tvůrce tam jako gay bojoval i za své práva. Každopádně si film zvolil nezvyklý způsob jak prolomit tabu a to tak, že zobrazuje společnost více tolerantní než opravdu byla a nebýt pár odpůrců, tak všechno funguje. Morální poselství zní: „Kdyby jsme se chovali takhle, všechno by bylo příjemnější, je důležité bojovat za své práva a jsou tady i lidi co s tím můžou pomoci, nejste v tom sami, tak se spojte a bojujte!“ Na tu dobu vskutku progresivní sdělení.

---

²⁷ A Daring Film, Silenced No More. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.nytimes.com/2013/11/17/movies/different-from-the-others-a-1919-film-on-homosexuality.html?pagewanted=all&_r=1&

1.3.2 Dokumenty

Rob Epstein a Jeffrey Friedman jsou dokumentaristi, scénaristi a producenti, kteří založili společnost Telling Pictures. Ve své tvorbě se opakovaně vrací k lgbt tématice a již si za to odnesli dva oscary. V dokumentu Paragraf 175 se ptají staršího člověka, jestli slyšel o perzekuci homosexuálů a člověk odpovídá, že ne.²⁸

Když se ptají jednoho z přeživších homosexuálů, který zažil všechny ty hrůzy odpoví: Myslíte že po padesáti letech to bude někoho zajímat? Dokumenty těchto dvou tvůrců vždy mají velký přesah do přítomnosti. Výsledná morální hodnota je o přítomnosti kterou utváří minulost.

²⁹Ve 20. letech byla homosexualita akceptovaná a Berlín byl městem gay barů a svobody. To se nezměnilo ani za nástupu Hitlera, jenomže velitel jednotky SA Ernst Rohm byl gay³⁰, který se tím netajil a byl známý i tím, že kolem sebe dosadil své homopřátele, homosexuálové tedy neměli důvod se bát. Gay bary byly stále otevřeny. Zlom nastal, když se Hitler rozhodl svého kamaráda Rohma odstranit a homosexualita mu posloužila jako důvod, protože ti co provozují homosexualitu, okrádají Německo o děti. Najednou se ukázal i důvod, proč byly gay bary stále otevřené. Většina návštěvníků již byla tajně zaevidována. Následovalo zatýkání, výslechy a koncentrační tábory pro homosexuály, kde prodělávali tzv. Převýchovu. Převýchova spočívala v chirurgických experimentech a lobotomii, kastraci, předhození psům, nebo pověšením na háky v tzv. Zpívajícím lese. Třetina která to přežila byla po válce dále evidována jako zločinci, nikoliv jako oběti nacismu. Na základě Paragrafu 175 se zatýkalo ještě v 50. a 60. letech.

Morální poselství tohoto dokumentu je jasné a vyplňuje taky velkou mezeru ve vzdělávání. Při svém průzkumu v okolí jsem se ptal na perzekuci homosexuálů minimálně 50 lidí různého věku a z těch 50 lidí o tom věděl pouze jeden a to byl gay. Je zajímavé, že se na školách učíme o koncentračních táborech a nikdo se ani nezmíní o koncentračních táborech pro homosexuály, což si vysvětlují, jako že se nás ten problém netýká. Další dokument

28 EPSTEIN, Rob a Jeffrey FRIEDMAN. Paragraf 175: documentary. In: [online]. [cit. 2015-11-02].

Dostupné z: <http://www.csfid.cz/film/40044-paragraf-175/>

29 PROKEŠOVÁ, Bc. Kateřina. Homosexualita ve 21. století. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/329041/pdf_m/DP-komplet.pdf

30 Ernst Rohm. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Ernst_R%C3%B6hm

však dokáže opak.

Chlapy, hrdinové a teplí náckové³¹ je opět německý dokument a natočil ho Rosa von Praunheim který mimochodem natočil film v roce 1970 s názvem Perverzní není homosexuál, ale situace, ve které žije. V dokumentu Chlapy, Hrdinové a teplý náckové se věnuje současným neo homo nacistickým organizacím a skupinám a zaměřuje se především na jejich ideologie. Ukazuje rozdíly mezi heteroskinama a homoskinama a zkoumá jak reagují na to, že za Hitlera by byli vyhlazeni. Ve skutečnosti však dokument poukazuje především na absurditu a nepospolitost jejich ideologií.

V Americe byl roku 1930 ustanoven etický produkční kodex. Tento kodex definoval pravidla cenzury v americké produkci a distribuci. Podobné státní kontrole podléhaly také ostatní odnože uměleckého světa.³²

V literárním prostoru padesátých let se najednou objeví kontroverzní sbírka beatnické poezie, jejíž autor je vzápětí žalován za pohoršování morálky. Kontroverzní autor Allen Ginsberg,³³ který stál u zrodu hippies přednesl svou báseň Kvílení. Přesto, že obsah básně vypovídal o tehdejší beznaději a strádání Ginsbergovi generace, díky formě tohoto díla a celkovým okolnostem, tato báseň okouzila zcela jiným morálním přínosem. První přednes básně vyvolal řetězovou reakci pozvání na podobné akce. V době, kdy perverze hraničila s kriminálem započal jeden z nejdůležitějších soudů historie. Ginsberg a jeho nakladatel Ferlinghetti se obrátili na Unii pro občanské svobody, která je později u soudu zastupovala.

Když roku 1957 soudce rozhodl v prospěch literátů, svoboda vyjadřování dostala zcela jiný rozměr a legálnost. Najednou zde bylo více možností jak sdělit své myšlenky a názory. Allen Ginsberg byl při návštěvě Československa deportován, údajně kvůli provokaci Státní bezpečnosti, poté co byl zvolen králem Majálesu roku 1965.

Kvílení nabylo roku 2010 v USA taky filmovou podobu.³⁴ Nemá ji na svědomí nikdo jiný než již výše zmiňovaní Rob Epstein a Jeffrey Friedman. Zvolili si k tomu pro ně zcela netypickou formu. Film obsahuje zobrazení v hned několika rovinách. Jednou z nich je soudní proces, který divákovi přináší potřebné autentické informace, další je biografická rovina autora, ze které je vypuštěno vše nežádoucí, což umožní divákovi se plně koncent-

31 Chlapy, hrdinové a teplý náckové. In: *Čsfd* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/231316-chlapi-hrdinove-a-tepli-nackove/>

32 Production code. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Motion_Picture_Production_Code

33 Allan ginsberg. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Allen_Ginsberg

34 EPSTEIN, Rob a Jeffrey FRIEDMAN. Kvílení. In: *Čsfd* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/256389-kvileni/>

rovat na otázku o které film pojednává a to je svoboda vyjadřování. V další rovině je samotná báseň a její obsah, který je zobrazený animovaně, tudíž nemá tendenci tak šokovat, rozhodně v dnešní době.

Zvolenou formou a obsahem tedy tvůrci vytvořili film, který reflektuje uměleckou, společenskou a politickou situaci tehdejší doby. Výsledným morálním sdělením je uvědomění si výrazného zlomu ve vývoji „moderního světa“. Navíc je forma natolik přijatelná, že může být klidně využita jako vzdělávací prostředek na školách a zároveň diváka podvědomě učí v možnostech nazírání na podobné problémy. Film tak dodržuje základy kritického myšlení a nezbytné složky vzdělávacího procesu, kterými jsou evokace, uvědomění a reflexe.

I po Ginsbergově výhře však vláda stále shledávala odlišnost od sexuální normy nežádoucím pobuřováním veřejnosti spojeným s exhibicionismem. „Tento nebezpečný extrémismus“ byl nadále spojován s drogami, prostitucí zločinem a mafii.

Odhalení sexuální orientace v té době znamenalo taky propustku z práce, což dokazuje, jaký vliv má vnímání sexuality na společenský život. Homosexuálové tedy byli dále pronásledováni a FBI si dokonce o homosexuálech vedla spisy, na základě kterých dělala razie na místech kde se scházeli a příležitostně je zatýkala. Společnosti byli tyto homo kriminální spojení často předkládané v nejrůznějších médiích. Lgbt menšina neměla moc možností jak veřejnost oslovit.

První organizace snažící se o ochranu homosexuálů Mattachine Society³⁵ vznikla v roce 1950. Zakladatelem byl Harry Hall oddaný 15. let komunistické straně. Pro Mattachine Society byly velkou inspirací postupu volené organizace na podporu práv afroameričanů. Pobočky této organizace se rozrostly z Los Angeles do ostatních lokalit, které později byly pro vývoj lgbt kultury stěžejní. Společnost Mattachine se stavěla i k jiným problémům, jako je válka ve Vietnamu.

V roce 1953 vznikl první pro gay časopis One, čtenáři často děkovali, ale báli se podepsat vzhledem k tomu, že do té doby se jména zatčených homosexuálů uveřejňovali v novinách.

To jak lidé vůbec k homosexualitě přistupovali a kde získávali potřebné informace k porozumění této tematiky jsem objevil ve zprávě CNN, která řeší případ k zamyšlení.³⁶

35 Mattachine Society. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Mattachine_Society

36 Sissy Boy Experiment. In: *CNN* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://edition.cnn.com/2011/US/06/07/sissy.boy.experiment/>

V roce 2003 si vzal život úspěšný 38 letý Kirk Andrew Murphy. Jeho rodina, jelikož se vše zdálo v pořádku, vytrvale pátrala po důvodu, proč to udělal. Když měl Kirk 5 let, jeho matku znervózňovalo, že si hraje s holčičími hračkami. Poté v televizi viděla psychologa, který promlouval k divákům. Psycholog vyjmenoval 10 věcí typu když si hraje s dívčími hračkami atd. Matka zjistila, že Kirk tyto věci dělá a že není normální, názoru, že je lepší to odstranit už v zárodku. Pak viděla v televizi že UCLA (University of California, Los Angeles) dělá nábor chlapců do státem financovaného programu. Na základě toho, že je psycholog v televizi a vláda financuje takový projekt, byla přesvědčena, že oni jsou odborníci co ví nejlíp jak napravit jejího syna. V roce 1967 Kirk nastoupil na terapii, která spočívala v jeho pozorování a trestání. Zkoumala jaké hračky si vybere, jaké oblečení atd.

V té době doktorant George A.Rekers publikoval studii o chlapci jménem Kraig, po smrti se zjistilo, že se jednalo o Kirka.Reeker v práci dospěl k závěru, že Kraig byl zcela vyléčen.

Rekers řekl matce ať doma chlapce chválí za mužské aktivity a fyzicky trestá za ženské. V rodině se vytvořil hodnotový systém pomocí modrých a červených žetonů. Rodina vypovídá, že žetony se staly symbolem nervozity v domě. Často měl víc červených žetonů a byl bitý. Samotná léčba trvala 10 měsíců a doma pokračovala až do „vyléčení“.

Rodina se nyní vyhrazuje proti terapii, díky níž se jejich syn v pěti zcela uzavřel do sebe a tvrdí, že celý život potlačoval sexualitu. V tomto případě se rodina podílela na diskriminaci vlastního člena na základě špatně podaných informací a k tomuto léčení je dovedla televize.

Každopádně, ukázalo se, že Kirk se vyskytl v 17 různých textech. Pochopitelně pro homosexuály, kteří již mají organizace na ochranu vlastních práv tyto informace přinášely znepokojení, které když se spojilo s neustálým pronásledováním a šikanou ze strany státu, vyústilo v proslulé Stonewallské nepokoje.³⁷

Stonewallské nepokoje se staly odrazovým můstkem pro dva velmi komplexní dokumenty. Dokument Before Stonewall³⁸ vznikl v roce 1984 a dokument After Stonewall³⁹ v roce 1999.Na základě výsledného působení těchto dvou dokumentů si divák může uvědomit obrovskou důležitost Stonewallských nepokojů. Tyto nepokoje počali revoluci v oblasti lgbt práv a to hlavně změnou lidí ve vnímání sebe samých, což vedlo k několikanásobně

37 Stonewall riots. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Stonewallsk%C3%A9_nepokoje

38 SCHILLER, Greta a Robert ROSENBERG. Before Stonewall. In: [online,documentary]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=zK5rIcYlhCI>

39 SCAGLIOTTI, John. After Stonewall. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfed.cz/film/382027-after-stonewall/>

většímu aktivismu na mnoha místech.

Stonewall byl proslulý bar v Newyorské Greenwich Village. Dne 28. června 1969 se v tomto baru konala policejní razie, kvůli údajnému množství drog a nelegálnímu prodeji cigaret. Stalo se však to co nikdo nečekal. Očividně na míru naštvaní gayové a lesby začali útok nekompromisně vracet a tak se z běžné policejní razie rázem vyvinuly několikadenní konflikty v ulicích, při kterých se převraceli auta a nakonec byl zapálen i samotný Stonewall bar. V průběhu dní do města příjíždělo stále více lgbt lidí. Tak se z malých utlačovaných skupin vyvinulo hnutí. Allen Ginsberg jako ikona tohoto hnutí Stonewallské nepokoje komentoval slovy“ Buzíci ztratili svou ustrašenou tvář, kterou měli po desetiletí!“.

V 1969 tedy poprvé začalo lgbt hnutí progresivně prosazovat své svobody a možná je v jejich odhodlání povzbudily i zprávy tehdejšího tisku jako New York Times o upálení Jana Palacha⁴⁰, které bylo taky za svobodu projevu a bytí. Konkrétní vliv této události se mi nepodařilo vyhledat, ale vzhledem k tomu, že se jim tyto informace dostaly, je pravděpodobné, že měli i podvědomý charakter. Během Stonewall nepokojů se zapojilo přes 2000 lidí, kteří ostře reagovali taky na politiku senátora Josepha Mc Carthyho⁴¹, díky které bylo spousta lidí propuštěno ze zaměstnání, nebo diskriminováno na základě křivých obvinění. Mezi poškozené patřil i Charlie Chaplin, Jiří Voskovec nebo Orson Welles.

Bylo jen otázkou kdy se progresivita tohoto hnutí projeví ve filmu. V roce 1967, dva roky před Stonewallskými nepokoji, natočil John Huston film *Reflection in Golden Eye*⁴², kde se hlavní hrdina zdrcen skrýváním své sexuální orientace zastřelí. Pro homosexuální publikum to musel být jeden z filmů, který říká:“ takhle taky dopadneme, pokud nezačneme konat!“ .Dva roky po nepokojích se objevuje film *Kabaret*⁴³, ve kterém Bob Fosse zobrazil homosexuály šťastné, hrdé a chytré, mající vlastní kulturu. Vliv okolních událostí na film je zřejmý a ve výzkumu objasním, že i vliv filmu na události. V roce 1970 se do San Francisca

---

40 Jan Palach v zahraničí. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.janpalach.cz/en/default/jan-palach/zahranici>

41 Joseph Mc Carthy. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_McCarthy

42 *Reflection in Golden Eye*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/4610-pavse-zlatym-okem/>

43 FOSSE, Bob. *Cabaret*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/2989-kabaret/>

přestěhovala náboženská organizace Peoples Temple⁴⁴. Její vůdčí osobností byl Jim Jones a bojoval za sociální a rasovou rovnost. Jeho plánem bylo připravit lidi o jejich finanční problémy. Jeho vášnivé nápady na vyřešení tehdejší sociální nerovnosti se zalíbili politickým leadrům a Jim Jones získal obrovský vliv v Kalifornské politice. V roce 1974 Jim Jones vyjednal 3800 akrů v džungli aby postavil svou rovnoprávnou komunitu Jonestown⁴⁵, úředníci schválili například dovoz některých položek bez zdanění. Považoval hnutí za „nejčistší komunismus“. Chtěl postavit model společnosti, ve kterém rasa nebude hrát roli a všichni si budou rovni Moscone, člen kalifornského senátu se k organizaci stavěl velmi pozitivně. Poté co se v San Franciscu objevil článek o Jim Jonesově zneužívání členů společnosti, Jim Jones se odstěhoval do Jonestown, kam přinesl své radikální změny, mezi které patřil i zákaz zábavných filmů, které nahradili sovětské propagandistické filmy a dokumenty o amerických společenských problémech. Členové nemohli Jonestown opustit bez Jonesova svolení a přesto, že součet žijících obyvatelů byl necelý tisíc, stalo se místo již značně přeplněným.

Zde je nutné si uvědomit, jaký měli propagandistické filmy účinek na psychologii obyvatel.

Jim Jones si bral za vzor severokorejský režim, což znamenalo 8 hodin práce a 8 hodin vzdělávání, které směřoval spíše k burcování revoluce. Začal k tomu využívat filmy týkající se spiknutí a revolucí. Jedním z těchto filmů byl například americký film Executive Action.

Pokud jsou lidé nespokojení v systému, ve kterém žijí a pustíte jim filmy zobrazující hrdiny, kteří byli taky nespokojení a díky revoluci se staly šťastnějšími, je jasné že je to k revoluci bude přímo pobízet, o to víc, když nevidí žádné jiné filmy.

Jonestown byl nesoběstačný a musel dovážet spoustu surovin, lidi těžce pracovali a byli nespokojení s podmínkami. Nemohli však pryč, díky ozbrojené strážci. 4. článkem trestem za porušení morálky bylo bití nebo zavření do bedny. Jones dal někdy zástupu lidí do ruky kelímek s červenou tekutinou a řekl, že si můžou vybrat. Vypít jed, žít v Jonestownu, utéct do džungle nebo se odstěhovat do zemí socialismu. Jed byl falešný, ale přesto to byl jakýsi nácvik.

Později se do Jonestownu vydala delegace s novináři a kongresmanem, prozkoumat situaci ohledně nuceného zadržování. Procento lidí kteří chtěli odejít bylo velmi málo a

---

44 Peoples Temple. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Peoples_Temple

45 Jonestown massacre. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Jonestown>

když nastupovali do letadla, pár střelců s Jonestownu začalo střelbu a zabilo několik lidí včetně kongresmana, čímž odpadly všechny naděje na fungující Jonestown. Jones v té době paranoidní závislák na amfetaminech začal burcovat k hromadné sebevraždě. Svůj život ukončilo 18. listopadu 1978 913 lidí, z toho asi třetina dětí. O devět dní později došlo k úkladné vraždě dvou členů kalifornského senátu. Jedním byl George Moscone⁴⁶, vyznačující se především svým respektem ke kulturám a lidem a druhým byl Harvey Milk, v historii první homosexuální politik zvolený do senátu. V roce 1984 natočil Milkovu biografii Rob Epstein. Harvey⁴⁷Milk po dokončení vysoké školy sloužil u námořnictva, poté pracoval u pojišťovací společnosti. Když se v roce 1970 přestěhoval do San Francisca založil si obchod s fotoaparáty, který byl ovšem gay friendly a postupem času se z něj stala kancelář. Harvey Milk se otevřeně přiznal k homosexualitě ve svých 40. letech. V San Franciscu se začínal stále více zapojovat do veřejného dění jako gay aktivista. Netrvalo dlouho, aby si získal spoustu příznivců a stal se ikonou hnutí homosexuálů.

Tři roky po jeho příjezdu kandidoval do zastupitelství městské rady San Francisca. Jako informace se to díky televizi a tisku rychle rozneslo a z boje za práva homosexuálů se stal symbol svobody. Do města se hromadně začali přistěhovávat Milkovi příznivci a město začalo vzkvétat. Harvey získával stále více hlasů. A ve městě vznikala nová kultura. Harvey každý rok pořádal Castro street festival. Ze začátku na své kampani pracoval víceméně sám, později oslovil 23. dívku, aby vedla jeho kampaň. Všechno co se kampaně týkalo, probíhalo od samého začátku až do konce v obchůdku s fotoaparáty. Ve věku 47 let při čtvrtém pokusu se mu to povedlo a byl zvolen. Gay hrdost se projevila v obrovských oslavách. Slavil s nimi i Harvey a u této příležitosti pronesl „Problémy, které svírají toto město, mají vliv na nás všechny“. Jak jde vidět z historie, taky problémy týkající se sexuality mají vliv na nás všechny.

Harvey Milk řešil taky problémy se psími hovny v ulicích, omezení výstavby paneláků, zlepšení veřejné dopravy, podpora starších občanů, ale hlavně přišel s vyhláškou, že na základě homosexuality nemůže nikdo přijít o práci, což bylo samozřejmě jedním z důvodů, proč lidi museli homosexualitu tajit.

Moscony to podepsal vzhledem k tomu, že jediný proti byl supervizor Dan White⁴⁸, bývalý hasič. V ulicích se konal oslavný pochod 400 000 homosexuálů, který do světa šířila

46 George Moscone. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/George_Moscone

47 EPSTEIN, Rob. Times of Harvey Milk. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/128863-times-of-harvey-milk-the/>

48 Dan White. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Dan_White

televize a lidi pochopili, že ta menšina není zas tak malá. Harvey Milk veřejně povzbuzoval aby lidi svou sexualitu neskrývali. Dan White rezignoval, ale za nedlouho chtěl zpět. Harvey byl proti jeho znovuosazení a v den kdy se Moscone chystal oznámit, že znovuosazení se zamítlo přišel Dan White na radnici a oba zastřelil. Harvey byl silným odpůrcem násilí a když po jeho smrti vyrazilo do ulic na pochod stovky tisíc lidí, všichni očekávali hněv. Skrz obrovskou úctu k Milkovi se tento pochod obešel v naprosté tichosti a tím světu ukázal úctu a pokoru. Při soudním procesu Dana Whita nebyly v porotě žádní zástupci menšin. Potom co dostal Dan White jen 8. let vězení, v ulicích začali nepokoje. Po pěti a půl roce byl Dan White Propuštěn a vrátil se zpět do San Francisca. San Francisco weekly ho označilo za nejnenáviděnějšího muže v Historii San Francisca. Ve stejný čas jak vznikl dokument o Harvey Milkovi se Dan White zasebevraždil. Harvey Milk před smrtí nahrál pásku⁴⁹ „Člověk, který zastává to co já, gay aktivista se stává cílem nebo potencionálním cílem někoho, kdo je nejistý, má strach, nebo je nevyrovnaný“ „Hope will never be silent“. U.S. Postal Service na jeho památku vydala poštovní známku na které je jeho portrét z roku 1974 a duhová vlajka, jako symbol lgbt kultury.⁵⁰

Byl to tak významný člověk, že jej umístili i na poštovní známku, přesto ve školních osnovách zabývajících se dějinami našel své místo. Co je tedy kritérium pro to aby tam byl zařazen? Pokud by byl učitel gay určitě by Harvey Milka z dějin nevmazal, bylo by to stejné jako kdyby Afroameričani ze svých dějin vymazali Martina Luthera Kinga, který ve výuce zahrnutý je. Zajímalo by mě, jak dlouho bude trvat, než se ozvou první rodiče s problémem neobjektivního vzdělávání jejich dětí. Jaké můžou být důsledky špatně selektovaných informací v době multikulturalismu?

Představte si, že na základní škole se děti v sexuální výchově učí o pohlavních orgánech. když se po plavání kluci společně sprchují, jeden z nich má obřízku. Jistě si dokážete představit, jakou to vyvolá reakci a jaký na to bude mít vliv informace kterou si odnesly děti ze školy. Možné následky jsou zobrazené třeba ve filmu Carrie⁵¹ od Brian De Palmy, když Carrie začne poprvé menstruovat a vůbec neví co se děje. V tomto případě se jí ostatní holky smějí hlavně pro její neinformovanost v důsledku její matky. Kdyby tento příběh byl skutečný, bylo by vše zcela jinak, kdyby Carrie viděla alespoň jeden film, kde je menstua-

49 MILK, Harvey. Last words of Harvey Milk. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=CVb9nt8huMY>

50 Stamp Harvey Milk. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://about.usps.com/news/national-releases/2014/pr14_026.htm

51 PALMA, Brian De. Carrie. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/2316-carrie/>

ce zobrazená jako přirozený fyzický jev.

Na naší půdě byl postoj vůči homosexualitě jednoznačný.⁵² Od Rakouska-Uherska, přes První republiku až do 50.let platil trestní zákoník, který homosexualitu trestal jako smilstvo proti přírodě a trest byl 1-5 let uvěznění. V roce 1950 byl komunisty snížen na jeden rok, ale v dalších odstavcích zase zvýšen na 5 let. Zákon ze 60.let trestá i toho, kdo s osobou stejného pohlaví má pohlavní styk, kterým budí veřejné pohoršení. Tenhle zákon prakticky zahrnoval všechny homosexuály. Až v roce 1989 byla homosexualita zákonem dekriminlizována.

AIDS

V roce 1981 byla zveřejněna zpráva New Yorkského doktora Roberta Altmana, že u 41 gay pacientů byla zjištěna neznámá rakovina. Od samého počátku tyto události mapuje David France ve svém dokumentárním filmu z roku 2012 s názvem Jak přežít mor.⁵³

V roce 1984 Dr.Gallo⁵⁴ s Dr. Montagnier definovali retrovirus HIV způsobující Aids. Ve stejném roce se z transplantace krve nakazil 13. letý chlapec Ryan Wayne White⁵⁵, který trpěl špatnou srážlivostí krve. Díky jeho nemoci a nevědomosti okolí se rodiče dětí bouřili a Ryan byl vyloučen ze školy. Doktoři mu dávali několik měsíců života. V roce 1986 se poprvé objevil lék AZT.V témže roce vznikla organizace ACT UP⁵⁶ a jejich motto bylo Silence = Death. Tato organizace se stavěla proti lhostejnosti, ze strany státu, opožděnému přístupu k problému a nedostatečnému financování ze strany státu. Důvodem rozsáhlých demonstrací za lepší informovanost veřejnosti byla také nutnost se zviditelnit. Hlavním mluvčím se stal americký dramatik a spisovatel Larry Kramer, který se následně stal vůdčí osobností v boji proti aids. Svou nespokojenost vyjádřil již v roce 1985 divadelní hrou Normal Heart, kterou později vydala HBO jako film. Pokud v době boje proti aids, hlavní aktivista pracuje na divadelní hře, je zřejmé, že to dělal díky tomu, že si uvědomoval výchovný účel příběhu. Mezi průkopníky této nemoci patří i Mikuláš Popovič, který z Československa emigroval do USA a působí na Institutu Virologie v Baltimoru. Popovič jako

52 DUB, Tomáš. Homosexualita versus KSČ. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://neviditelnypes.lidovky.cz/spolecnost-homosexualita-versus-ksc-dw4-/p_spolecnost.aspx?c=A051228_201357_p_spolecnost_wag

53 FRANCE, David. How to Survive a Plague. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/318772-jak-prezit-mor/>

54 Virology. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://somvweb.som.umaryland.edu/absolutenm/templates/?a=2549&z=51>

55 HERZFELD, John. Ryan White Story. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/19434-ryan-white-story-the/>

56 Act Up. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/ACT_UP

první prokázal podmínky šíření zákeřného viru⁵⁷. Tyto poznatky byly použity k sestavení prvního diagnostického testu pro HIV. Bohužel jeho jméno v zahraničních audiovizuálních dílech není příliš často zmíněno, přestože se dodnes pracuje v boji proti tomuto onemocnění.

V roce 1987 po protestu ACT UP, prezident Ronald Reagan pronesl první veřejný proslov o aids.⁵⁸ Ve stejném roce už rodina nakaženého chlapce nevydržela odpor ze strany spoluobčanů a poté co jim někdo prostřelil okno se odstěhovali. Ryana na novém místě vzali do školy a byli k němu velmi vstřícní, vzhledem k tomu, že už byli dostatečně informováni. Děti mu dokonce podávali ruce na pozdrav. Mezi lety 79 a 84 se totiž nakazilo 90% lidí trpících špatnou srážlivostí krve a z toho 148 dětí. V roce 1988 vznikla Aids Healthcare Foundation, první zdravotnická organizace zabývající se aids.

Ryan si uvědomoval jak je v tomhle důležitá informovanost a často se objevoval v televizních show, nebo o svých problémech přednášel na školách, aby naučil lidi větší toleranci. Setkal se také se spoustou slavných osobností, což mělo mediálně nemalý účinek. Na střední škole dostal červený ford mustang cabrio od Michaela Jacksona. V roce 1989 byl na Ryanově životě vystavěný televizní film *Ryan White Story* s populárním hereckým obsazením. Tento film měl taky působit jako vzdělávací prostředek pro společnost. Ryan zemřel roku 1990 měsíc před maturitou. Earvin Johnson, byl považován za největšího basketbalistu všech dob a byl taky prvním světovým sportovcem, který v roce 1991 oznámil, že má aids. V témže roce již měl aids na svědomí 2 400 000 mrtvých a 40 000 000 nakažených. Testování darované krve začalo až poté co se z krve nakazilo 28 000 lidí. Zlomem v pochopení této nemoci byla i první nakažená žena. Hnutí Act Up obviňovalo stát z pomalosti a nedostatečného financování a FDA z vedlejších účinků AZT. Regulovat průběh nemoci se podařilo až v roce 1996, to už měl aids na svědomí kolem 8 500 000 životů. Při hledání počátečního viru to značně zkomplikovalo právě tabu. To že lidé svou sexuální orientaci tajili, protože se báli okolí, značně zpomalovalo celý proces. Gaëtan Dugas⁵⁹, Kanaďan pracující pro aerolinie, je často považován za prvního pacienta, který svým pohybem rozesel aids po světě. Ze zajímavého úhlu se k tomu postavil John Greyson v roce 1993 se svým muzikálem *Zero Patience*⁶⁰. Je to o vědci, který pátrá po minulosti pacienta zero a o

57 Mikuláš Popovič. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://articles.latimes.com/keyword/mikulas-popovic>

58 Reagan speach. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=IleiqUDYpFQ>

59 Gaëtan Dugas. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Ga%C3%ABtan_Dugas

60 GREYSON, John. *Zero Patience*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/135204-zero-patience/>

tom jak to bylo sdělováno veřejnosti skrz média. Objevení viru hiv a jeho prudký útok zrovna dvakrát nepřidalo lgbt hnutí přízeň veřejnosti. Pokud by se v tomto období nechali zlomit, ztratili by to o co desetiletí bojovali. Nyní bylo nutné přijít s pořádnou porcí hrdosti. Proto se v muzikálu vrací duch pacienta zero, kterého může vidět pouze vědec, zpátky na zem, „Aby očistil svou pověst, doprovází vědce a ukazuje mu jiný úhel pohledu, že nevěděl že má tu nemoc, svůj život miloval a pro okolí byl neodolatelný. Stane se neodolatelný i pro samotného vědce, který se do něj zamiluje, poté co si spolu zasouloží.

Aids Cinema⁶¹ mělo v období potřeby jasné poselství, ulehčit to těm lidem, ukázat, že i s aids ještě můžou být prospěšní a něco zažít, ukázat jim možnou cestu jak to sdělit okolí, nebo s čím počítat v blízké době, lidem to ukazovalo jak k těmto lidem přistupovat, jak jim pomáhat atd.

Tyto filmy mají jednu zásadní spojitost. Skrz oslovení co nejširší veřejnosti je základním modelem teplý běloch, který se ocitne na pokraji svých fyzických i psychických sil. Začne však bojovat proti obrazu smutného muže. Mezi takové filmy se řadí například An Early Frost⁶², Parting Glances⁶³, Philadelphia⁶⁴ a později třeba Dallas Buyers Club⁶⁵. Takové filmy podvědomě v lidech vytváří obraz gaye, který prosí o toleranci, porozumění a pomoc a jeho život závisí na přijmutí do hetero společnosti. Tyto filmy samozřejmě působili kladně na společnost, ale něco jim chybělo, byla to hrdost.

Takové škatulkování se pochopitelně některým tvůrcům nelíbilo a potřebovali vyplnit ono prázdné místo. V čem tedy spočívala nová radikální forma i obsah, tudíž i morální sdělení?

Zásadní změna nastala jak v kvantitě filmů této „nové vlny“, tak ve vizuální a narativní stránce filmů a hlavně v konfliktu, důvodu proč postavy konají. Najednou už sexuální orientace hrdinů nebyla hlavním důvodem jejich neštěstí, ale pracovalo se s ní, jako s prvkem charakterizace postavy. Tohle všechno mělo velký vliv na vývoj kinematografie v různých rovinách.

---

61 TREICHLER, Paula A. Aids Cinema. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

https://books.google.cz/books?id=bz4Oea6819sC&pg=PA367&lpg=PA367&dq=aids+cinema+1991&source=bl&ots=GwDNRipTdF&sig=0uyQqQCCIGGyfv9CG35kNl4SN_g&hl=cs&sa=X&ei=_9baVLALPIvmUsPjgKgP&ved=0CEEQ6AEwBA#v=onepage&q=aids%20cinema%201991&f=false

62 ERMAN, John. En Early Frost. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/15296-casny-mraz/>

63 SHERWOOD, Bill. Parting Glances. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/11127-parting-glances/>

64 DEMME, Johathan. Philadelphia. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/2355-philadelphia/>

65 VALLÉE, Jean-Marc. Dallas buyers Club. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/231188-klub-posledni-nadeje/>

Na festivalech v Torontu a Sundance, které se věnovaly především nezávislé produkci, si filmoví kritici začali všimnout určité změny v zobrazování LGBT tematiky. První filmy s tímto novým přístupem byla americká filmová kritička a profesorka Filmu a Digitální médií v Santa Cruz, B.Ruby Rich.⁶⁶

Název New Queer Cinema použila v článcích pro britský magazín Sight & Sound a americký Village Voice. New Queer Cinema není skupina tvůrců, žánr ani směr svázaný nějakým manifestem. Je to trend, množina filmů přinášející podobné morální sdělení. Proti politice „jme stejní jako vy, tolerujte nás“ se najednou vymezuje politika „nechceme být tolerováni, máme stejné právo být tady jako vy!“ Tyto filmy řešili taky otázku tolerance, protože tolerovat může jen ten, kdo má větší sílu. Filmy mnoudy poukazovali na to, že sexualita není stálá a proto se nedá kategorizovat. Přineslo to zcela nové uvažování o genderu a z queer teorie se stal vědní obor. Než filmy spadající pod New Queer Cinema začali razit do mainstreamu, vznikali v nezávislých produkcích a tak měli tvůrci volnější pole působení ve vyjadřování svých myšlenek, navíc jedna odnož New Queer Cinema mířila taky do řad neheterosexuálních diváků. To přineslo například explicitnější zobrazení sexu. Mohli si to dovolit, protože dělali filmy o nich pro ně. Explicitita, občas hraničící s pornografií měla obrovský vliv například na Nový Filmový Extrémismus. Mainstream do té fungoval na principu hlavně nikoho nepohoršit a neurazit, ale New Queer Cinema potřebovala šokovat a vyvrátit modely stereotypního zobrazování. Objevují se filmy se značně postmodernistickým přístupem. Nekonvenční hybridizace žánrů, nelineární vyprávění, důraz na fikci a výrazná sebereflexe. Filmy s postmodernistickým přístupem B.Ruby Rich označila jako HOMO POMO. Jako charaktery se mnohdy objevili dvojí minority např. Afroameričan a gay. Často byli zobrazováni lidé z okraje společnosti, to bylo často LGBT komunitou kritizováno, skrz to, že je bude většina vnímat jako negativní postavy, taky byla často kritizována přílišná intelektuálnost těchto filmů v rámci širšího sdělení. Blíže se této problematice věnuje B.Ruby Rich v knihách *New Queer Cinema: directors cut* a *New Queer Cinema: Critical reader*. B.Ruby Rich byla zvolena do poroty festivalu Sundance i Toronto. Jako nejtěžejnější pro New Queer Cinema se uvádí roky 1991 a 1992, kdy byla exploze filmů s tímto sdělením, které si odnesly ceny ze spousty festivalů. Mezi nejznámější filmy tohoto období patří *Poison*, *Young Soul Rebels*, *Edward II*, *Swoon*, *Living End*, *My Private Idaho*, *Hours and Times*, *No Skin Of My Ass*, *The Dead Boys Club*. Je zde častý antagonistický přístup k heterosexuální komunitě.

⁶⁶ RICH, B.Ruby. B.Ruby Rich. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=5rlqazJ4iZI>

Zásadní roli při vzniku těchto filmů sehrály produkce Christine Vachon a Andrea Sperling. Když Christine Vachon⁶⁷ mluvila o začátcích v produkci New Queer Cinema, jednou z prvních věcí bylo, že si musíme uvědomit, že byla zcela jiná doba. Nepokoje kolem aids a určité vnitřní napětí lgbt hnutí. Když byl někdo v této době gay nebo lesba, nebylo tu pro něj nic na co by se mohl jít podívat a menšina lgbt lidí byla stále viditelnější. Byly tedy ideální podmínky na to začít produkovat takové filmy. Právě díky tomu, že nebylo nic jiného, byla návštěvnost těchto filmů téměř zaručená a filmy mohli vznikat s daleko menším rozpočtem. V experimentální formě ohromil Christine Vachon film od Todda Haynese z roku 1988 *Superstar: The Karen Carpenter Story*⁶⁸. Je to o zpěvačce, jejím bratrovi a její rodině. Bojuje s anorexií a nervozitou a nakonec se zabije. Forma byla zcela novátorská, toto drama se totiž odehrávalo mezi panenkami a umožnilo se divákovi emocionálně spřátelit s panenkami, cítit jejich problémy. Na Christine Vachon tento středometrážní film zapůsobil zcela něčím originálním a svěžím. Uvědomila si, že to je přesně to co queer hnutí potřebuje. Filmy o nich a pro ně. Bylo nutné aby lgbt lidé cítili, že za nimi někdo stojí jak v politice, tak ve zdravotnictví, tak i v kultuře. Aby Christine vyplnila toto prázdné místo na trhu, produkovala svůj první film *Poison*⁶⁹ od Todda Haynese. Tento film se stal ikonou New Queer Cinema. Film je útočný už od začátku, především kvůli množství zdánlivě nesourodých výrazových prostředků. Objeví se titulek, pohled rybím okem, subjektivní kamera, statická fotka, minutový záběr ruky šmátrající v prostoru hledající něco, opět subjektivní pohled, vše dramaturgizující hudba, pak klasická forma, záběry ze stativu bez hudby, hned na to přichází barevné až divadelní prostředí opět s hudbou, úvodní titulky začnou v pět a půl minutě, střídají se tam komentáře s vnitřními monology a skutečnými vnitro obrazovými dialogy. Střídá se barevný obraz s černobílým. Co se narativní struktury týče jsou divákovi podávány některé lineárně a některé nelineárně vyprávěné příběhy, různě v čase bez zdánlivé organizace. Divák se neustále přesunuje v různých hybridizovaných žánrech. Jedovatost formy a netypické queer charaktery byly na onu dobu skutečně jedovaté na což poukazuje už samotný název filmu *Poison*. Sehnat peníze v té době na takový film bylo náročné a filmy museli být nízko rozpočtové. Tvůrci New Queer Cinema z těchto limitací vytvořili nový výrazový prostředek a větší volnost získali taky příchodem videa. Všechny okolnosti té doby vytvářeli dobré podmínky pro experimentování a překračování hranic v zobrazování. Poté co získali filmy New Queer Cinema ocenění na mnohých festivalech se

67 VACHON, Cristine. Christine Vachon. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=cgoIagkPsgo>

68 HAYNES, Todd. Karen Carpenter Story. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=rACJWPd3VnI>

69 HAYNES, Todd. Poison. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfed.cz/film/20308-jed/>

ukázalo, že filmy oslovují i širší veřejnost. Skutečnost, že lidi nevyhledávají jen krásu, nebo že pojem krásy se značně proměnil, nahrávalo drsnějšímu zobrazování. Co zobrazování takhle změněné krásy přineslo je jasné. Lidem, kteří se od „normální“ krásy lišili to přinášelo sebevědomí a mohli tak pozorovat své začleňování do společnosti, což mělo za důsledek pozitivní emoci. Čím víc pozitivních emocí, tím jsou lidé šťastnější. Podle návštěvnosti filmů New Queer Cinema, bylo taky možné sledovat množství lgbt lidí v různých městech. Návštěvnost byla dobrá, tudíž mohlo vzniknout mnoho dalších filmů. V roce 1995 Christine Vachon a Pamela Koffler založili nezávislou filmovou produkční společnost Killer Films⁷⁰, která stojí nad většinou stěžejních děl New Queer Cinema. Filmy stále více navštěvovala heterosexuální většina a kina se tak stala místem kde sdíleli stejnou kulturu obě dvě strany. Takové střety obou stran jsou lidi učilo větší toleranci. Takové střety jsou stěžejní i ve většině filmů týkajících se tolerance. Závanem těchto filmů, taky tvůrci světu zdůraznili, že jsou homosexuálové, nebo že s lgbt hnutím sympatizují, dalo by se to považovat za takový filmový coming out. Produkční podmínky se však neustále vyvíjeli, novátorská forma se rychle aklimatizovala a přirozeně začala vznikat i touha po opět žánrovém filmu pro lgbt hnutí a bylo potřeba více investovat. Často pokud měl někdo zájem financovat nezávislé filmy, chtěl tam mít známé herecké obsazení. Taky díky tomu se začali mainstreamoví herci objevovat v nezávislém filmu, což samozřejmě přilákala mnohem více diváku. Například herečka Juliane Moore se takto z mainstreamu dostala do filmu Todda Haynese *Safe* z roku 1995, který spadl taky pod Killer Films a jeho rozpočet nepřevyšoval 1 000 000 amerických dolarů, což je typické pro spoustu filmů New Queer Cinema. Pozvolně se z nezávislého filmu stával mainstream a stále více se objevovalo zobrazování nenormativní sexuality, která se postupně začala vnímat jako součást celku. Tak jak byl přítomný duch vzdoru ve filmu *Midnight Cowboy* od Johna Schlesingera, rok 1969 (období Stonewall), tak byl přítomný i u filmů New Queer Cinema. Ve většině dnešních filmů už tento vzdor není nutný a v některých krajinách naopak začíná být potřebný. Jako reakce na vážné dramata se od konce 90. let začínají objevovat taky queer komedie, ve kterých je jiný postoj k nemoci a postavy mají spíše ostýchavý charakter. Stavějí se ostýchavěji taky k sexualitě a jsou cílené na širší publikum. Tyto komedie většinou řeší vnější coming out, nikoli vnitřní, jak to bylo v mnohých filmech do té doby. Patří sem filmy jako *The Cure*, *Get Real*, *Beautiful Thing*, *Billy's Hollywood Screen Kiss*, *Trick* nebo muzikály, jako *Zero Patience* a *Hedwig and Angry Inch*. Tabu spojené se sexualitou má i svůj hybný ekonomický aspekt. Pokud je například homosexualita vedena jako nemoc, tito

---

70 Killer Films. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Killer_Films

lidé jsou v povolání diskriminováni a taktéž mají právo na léčbu, léky, terapie atd., stejně jako má příchod aids vliv na výrobu nových masek pro policii nebo prodej kondomů.

Následkem příchodu trendu New Queer Cinema a jeho mnoholetým působením se pohled většinových diváků značně proměnil, stejně jako se proměnily postavy ve filmech. Přestali se bát, přestali být spojováni s psychopaty z Hitchcockových filmů⁷¹, přestali být feminizované padavky a přestaly se sebe vraždit, nebo přestali být zobrazováni pouze úspěšní gayové. To znamená, že ve většině rozvojových zemích si vydobyli své rovnocenné místo ve společnosti a ještě se jim povedlo pozměnit světovou kinematografii.

Kdysi bojovali za to, aby byli bráni alespoň trochu normálně, není bojují za to aby se mohli brát a adoptovat děti⁷², samozřejmě se to projevuje i ve filmu. Jeden z argumentů proti homosexualitě byl, že tento vztah nemůže přinášet děti. Zajímalo by mě, jaké bude myšlení lidí až bude tento vztah považován za prospěšnější, například v návaznosti na přelidněnost planety nebo vyčerpávanost přírodních energií, ale to je ještě v nedohlednu, jestli vůbec. Nicméně, narazil jsem na krátký film s názvem Love Is All You Need⁷³, který natočila Kim Rocco Shields v roce 2011. Tento film transformuje realitu. Normativní a většinovou společnost, tvoří homosexuálové a holčička která zjistí, že je heterosexuální, je odsouzena rodinou, šikanována a týraná ostatními dětmi, začne se nenávidět a spáchá sebevraždu. Příběh vychází z doby kdy se na cedulích objevovaly nápisy God Hate Fags⁷⁴, jenomže Fags je zaměněno za Hetero. Forma filmu je jednoduše přijatelná a obsah jednoduše přímočaře směřuje k morálnímu sdělení. "takhle by jste se cítili vy, kdyby to bylo obráceně, samota, žal, nepochopení. "Hlavní hrdinka je milá, hezká, inteligentní blondatá holčička, která nemá žádné záporné rysy, přesto je na ní spáchána nespravedlnost, který ji vezme život. Na případu tohoto filmu doceňuji především to jak je zde zajištěno ztotožnění heterosexuálního diváka s homosexuálními problémy. Antagonistou je v tomto případě netolerantní společnost a církev, která lidem vštěpuje své morální hodnoty. Svým obsahem bych film nazval trochu „zastaralým“, protože svým morálním sdělením žádá o toleranci. Podle morálního sdělení bych ho zařadil do období filmů typu Philadelphia. Je mi však jasné, že tento film přímočaře apeluje na děti a sám se hlásí k tomu, aby byl užíván jako výchovný prostředek a podle počtu shlédnutí na youtube.com, který již činí skoro 9 000 000 se mu to

71 Homosexuality in Hitchcock's movies. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.alfred-hitchcock-films.net/Themes/Homosexuality-in-Hitchcocks-Films.htm>

72 Adoption lgbt fight. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://content.time.com/time/nation/article/0,8599,1862405,00.html>

73 Love Is All You Need. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=CnOJgDW0gPI&list=PL2xUhKyA6jPaN7T8A6ZZ_m6JppdI4Pj9l&index=20

74 God Hates Fags. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.bbc.com/news/magazine-26582812>

každopádně daří. Člověk si tak říká, proč nemohl, tento film vzniknout už před Stonewallskými nepokoji? Jednou z odpovědí je, že na to společnost nebyla ještě připravená a tou druhou je ratingový systém, noční můra filmařů v oblasti sexuálních tabu.

Motion Picture Association of America (MPAA)⁷⁵ je americké obchodní sdružení, které si dalo za úkol ochránit morální hodnoty mladých lidí, což zní jako krásná myšlenka s dlouhodobou zkušeností. Nejenom, že může o stupeň horší rating způsobit ztrátu několika milionů, ale může taky zamezit se „vzdělat“ velké spoustě, protože se k nim například skrze omezenou distribuci nedostanou potřebné informace k pochopení určité problematiky. MPAA hodnotí různé věci, jako jsou délky orgazmů, počet pohybů pánve při souloži, nahotu, drogy, násilí, povoleny jsou jen některé sexuální polohy a hodnotí taky etickou stránku reality např. při archivních záběrech z války. K hodnocení těchto filmů byla sestavena zvláštní komise, která byla anonymní, takže nikdo nevěděl kdo to hodnotí, kdo má takovou moc, rozhodovat o takových věcech. Dokumentarista Kirby Dick natočil v roce 2006 dokument *This Film Is Not Yet Rated*⁷⁶. Tímto dokumentem pátral po lidech, kteří filmy hodnotí. Najal si dvě soukromé detektivky a od sledování aut až po hledání v popelnících pracoval na tomto dokumentu, který si pak nechal ohodnotit od komise.

Zjištění byla docela šokující. Porota měla být sestavená z několika rodičů, měla se pravidelně obměňovat a spousta dalších věcí, které odhalená porota nenaplňovala. Někteří už měli dospělé děti, někteří měli jen jedno dítě, jiní tam zas byli moc dlouho. V odvolávací komisi byli dokonce duchovní, žádní gayové a lesbičky, místo nich lidé z obchodního světa filmu. Zpravidla bylo zažité to, že stejné zobrazení sexu mezi heterosexuály a mezi homosexuály bylo vždy hůř hodnoceno v tom druhém případě. Sex byl pro společnost nebezpečnější než násilí, v Evropě to bylo obráceně. Někteří herci tvrdí, že aby zabránili přílišnému vystřihávání záběrů, natočili schválně hanlivější materiál, který nechtěli ani použít, jen aby MPAA měla pocit, že to trochu vylepšila.

---

75 Production Code. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Motion_Picture_Production_Code

76 *This film is not rated yet*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.com/title/tt0493459/?ref_=fn_al_tt_1

2 Výzkum

Při stále rozsáhlejší sledování filmů, vyplynuly na povrch určité spojitosti a podobnosti. Tyto podobnosti jsou patrné například v charakterizaci hrdiny. Postupně jsem si začal všimnout, že hrdinové lgbt filmů, jsou velmi často kreativní a zamýšlel jsem se nad tím, proč? Jestli je to dané tím, že homosexualita byla u umělců více tolerována, takže to souvisí s podvědomým diváků a slouží to tedy jako prvek kladné charakteristiky, nebo je to odvozené od nějakých poznatků a zkoumání lgbt lidí. Pak jsem narazil na jedno Interview s gay profesorem a psychoterapeutem Stanley Siegelem, který se otázkou kreativity v homosexualitě zabýval v jedné ze svých knih⁷⁷. Je toho názoru, že homosexualita souvisí s mírou zamítnutí, nacházející se v životě jednotlivce. Umění se stává jazykem sdělení, protože pokud je společnost zamítá a oni z ní mají strach, není jiný jazyk, než umění, kterým by to mohli světu sdělovat. Čím dřív v životě zjistí, že jsou homosexuálové, tím dřív se to začne projevovat. V historii je tolerance k homosexuálům patrná, třeba na spojení Jean Cocteau a Jean Marais.

Jean Cocteau uvedl Jeana Maraise do uměleckého světa a tím odstartoval jeho hereckou kariéru.⁷⁸ V té době byli považováni za nejslavnější homosexuální pár a svou orientací nikterak netajili. Přesto, že se jejich jména objevovala v tisku i za nacistické okupace, tento pár nebyl nikdy zatčen, natož uvězněn v koncentračním táboře. Otec Jeana Cocteaua spáchal sebevraždu a otec Jeana Marraise se s matkou rozvedli a opustil je. Matka byla psychicky labilní a několikrát zatčena. Jean Cocteau začal být závislý na opiu. Je to zvláštní, ale takové situování postav je časně v mnohých filmech.

Psychoterapeut Joe Kort se zabýval jedním případem přechodné homosexuality, který se jmenoval Paul.⁷⁹ Při jeho terapii zjistil, že jeho otec byl alkoholik a často jej v dětství byla nazýval jej zženštilí, kvůli špatným sportovním výkonům atd.

Když Pavlova snoubenka zjistila, že měl Paul tajně sex i s muži, opustila ho. Po čas teorie se povedlo definovat možné počátky takové přechodné homosexuality a byl to právě vztah k otcem. Dítě touží po uznání od otce, ale nedostává se mu ho a otec stále propaguje svoji nadvládu. Pavlovi sex s muži přinášel pocit nadvlády a kompenzoval si tím nedostatky uznání z dětství. Byla pro něj důležitá emoce a pocit moci, nikoli sex samotný. Musel totiž

77 SIEGEL, Stanley. Homosexual creativity. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.queerculturalcenter.org/Pages/Keehnen/Siegel.html>

78 GENT, Jeffrey. Marais, Cocteau-homosexuality. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.homohistory.com/2012/09/jean-cocteau-and-jean-marais-first.html>

79 KORT, Joe. Father Hunger. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.huffingtonpost.com/joe-kort-phd/father-hunger-doesnt-mean-youre-gay_b_5709147.html

užívat podpůrné drogy, aby to zvládl. Po terapii a jeho uvědomění už je údajně stoprocentní heterosexuál.

Nové výzkumy odhalili, že lgbt komunita je několikanásobně více drogově závislá.⁸⁰ Vědci na základně rozsáhlých výzkumů, vidí jako důvod homofóbie, nebo strach z homofóbie. Když homosexualita propukne u mladistvých, jdou většinou hledat své první „lásky“ do gay barů (známe z většiny filmů). Bary jsou vždy spojeny s užíváním nějakých návykových látek. Když se dostanou k drogám, často se k nim uchylují jako ke způsobu zábavy, jelikož je stále málo kultury pro lgbt komunitu. Pokud je okolí nepřijme a projevuje se homofobie, zůstávají často raději doma a užívají drogy privátně, navíc mají menší nedůvěru k tomu, co je považováno za zdravé a přirozené, vzhledem k jejich netoleranci. Vyzkoušet drogy pro ně proto není až takový skok od normality. Jakými způsoby lze filmem v oblasti sexuálního tabu přistoupit, vysvětlím v následující kapitole.

2.1 Filmy a jejich tvůrci

Pokud jde o narativní film, vždy řeší nějakou otázku, vyjadřuje stanovisko autora a pojednává o nějakém problému. Jsou tvůrci, kteří si plně uvědomují riziko svého sdělení a mnohdy je může stát toto sdělení život. Tito tvůrci si zároveň plně uvědomují edukativní charakter svých filmů a dělají to s cílem, aby lidstvo v něčem vzdělali a tím něco změnili.

Když se teď trochu vzdálím od queer tematiky, ale zůstanu v další oblasti lidských práv, je zde Iránský režisér Mohsen Mackmalbach., výrazná figura islámistické opozice.⁸¹ Tento člověk je velmi aktivní jak v reálném životě, tak ve filmovém, co se týče pomáhání lidem. V době války v Afganistanu pomáhal afgánským uprchlíkům. Když v interview mluví o přístupu lidí k lidem víry Bahá'í⁸², je to téměř podobné jako přístup k homosexuálům v 50. letech. Děti se ve škole učí, že Bahá'í jsou špinaví a že po podání ruce si lidi musí umýt ruce. Mackmalbach, tvrdí, že nestačí přinést demokracii, ale musí se změnit přemýšlení lidí v demokratické. Pod zaštitěním rodinné školy filmy točí i jeho žena, dvě dcery a vnuk. Jsou asi nejnenáviděnější filmařskou rodinou a několikrát dostali bomby na natáčení, které zabili několik lidí a spoustu lidí zranili, přesto pokračují dál, avšak ve Francouzském exilu, kde je útoky taky nemají.“ kdybychom neměli kinematografii, nemáme ani tento svět, jaký je teď. Přes kinematografii spolu země komunikují a učí se navzájem si rozumět. Obraz

80 Homosexual drug use. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/2589133>

81 MACKHMALBACH, Mohsen. Mohsen Mackmalbach. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=7Cfu-6qqOYk>

82 Bahá'í. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Bah%C3%A1%27%C3%AD>

může vložit politický tlak pod informaci. Jedním filmem jsem změnil skutečnost a půl milionů dětí z táborů najednou mohli jít do školy, tohle je síla kinematografie. Nemají rádi můj film a já nemám rád jejich politiku, když se jim nelíbí co udělám odpovídají bombami. Situace je teď jiná, lidé jsou vzdělanější, mají přístup na internet, jsou v průměru mladší. Tím že zabijí mě, nezastaví revoluci.“

Mohsen Mackmalbach s jeho rodina si vybrali jednu z cest, jakým lze prolomit společenské tabu a to je ukázat lidem, že problémy spojené s jejich zemí nejsou důsledkem režimu, ale důsledkem toho, že si to lidi nechávají líbit a nepostaví se proti tomu. Zároveň sami riskují život aby svými filmy mohli společnost změnit. Dalším z iránských tvůrců je Jafar Panahi⁸³, který po natočení filmu o nesmyslné diskriminaci žen s názvem *Offside*⁸⁴, dostal 6 let vězení a 20. let zákaz tvorby. I když se Jafar Panahi zřiká politického aspektu svých filmů, je zde vidět, že film nikdy nemůže být objektivní a pokud se týká citlivých témat, nese autor zodpovědnost za následky.

Teď abych se zase vrátil ke queer filmu a jeho vzdělávání v oblasti tolerance, zaměřím se na jednoho z mých nejoblíbenějších režiséru Izraele Eytana Foxe. Eytan Fox⁸⁵ je nyní padesátiletý občan Izraele, který se sice narodil v New Yorku, ale už od dvou let žije v Izraeli. Otevřeně se hlásí k homosexuální orientaci a již přes dvacet let žije se svým přítelem, novinářem, který se podílí na jeho scénářích. V jeho středometrážním filmu *After*⁸⁶ v roce 1990 se poprvé zabýval otázkou homosexuality v armádě a zde se taky poprvé objevil centrem dění Tel Aviv, kde Eytan Fox studoval na filmové fakultě, než šel do armády na povinnou vojenskou službu. Prakticky všechny jeho další filmy byli rovněž úzce spjaty s jeho životem a prostředím, kde pobýval. Už zde se objevily pro mě charakteristické znaky jeho tvorby. Hlavním z těchto znaků je určitá něžnost. S postavami jeho filmů se divák dokonale ztotožní, aniž by byly nějakým způsobem extremizované. Dokonce jsou to často velmi nesebevědomé charaktery, které prožívají své denní problémy, které jsou prakticky ve všem stejné jako problémy heterosexuálů. Sex se ve filmech téměř nevyskytuje a když jo, tak velmi neexplicitně. Ve filmu *After*, mají vojáci mezi přesunem na jiné místo několik hodin čas v Tel Avivu. Jeden voják mezi ně nepatříčně nezapadá, když ostatní hned seženou holky a někam s nimi jedou, on se jde projít parkem. Jejich mladý velitel byl dosud zob-

83 Jafar Panahi. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://bombmagazine.org/article/1937/jafar-panahi>

84 *Offside*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/222851-offside/>

85 Eytan Fox interview. In: *Drexel University* [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=lzegAOs_tvE

86 FOX, Eytan. *After*. In: *Drexel University* [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.imdb.com/name/nm0297202/>

razený jako milý, příjemný člověk poctivě vykonávající svou práci, dbal na dodržování pravidel a uměl být i přísný, měl přirozenou autoritu a jeho kamarádka ve službě byla žena. U žádné postavy ve filmu není záporná charakterizace a tím že je nenápadná ta kladná charakterizace, se nad tím divák ani nepozastaví. Voják v parku uvidí svého velitele, který očividně nemá taky co na práci a sedne si na lavičku naproti nějakého chlápka. Pár nepatrných gest a postupně oba odcházejí. Voják jde ze zvědavosti za nimi až na veřejné záchodky. Sedne si do kabinky a zjistí, že oni dva ve vedlejší kabince mají sex. Pozoruje to pomocí reálné synekdochy jako stylistické figury (to co může vidět), na vrcholu kabinky se spojují jejich ruce a dole zase nohy, je to velmi intenzivní. Poté oba odejdou a odchází i voják, který tam najde velitelovu občanku. Když voják přijde k autobusu o něco později, nutí ho velitel dělat kliky a voják poslušně klikuje, poté všichni nastupují do autobusu a voják dá veliteli občanku, velitel mu dá svůj vděk. Toto nepatrné gesto má velkou výpovědní hodnotu. Voják toho totiž nevyužil aby nemusel klikovat a mohl klidně ztrapnit velitele před ostatními. Tím, že poslušně klikoval, i když by nemusel. V autobuse sedí 3 sedadla od sebe a všichni ostatní spí, jen oni dva nespí. V rádiu hraje písnička a velitel se ho zeptá, aniž by se na něj otočil, jestli se mu ta písnička líbí, on dělá, že spí, ale pousměje se! Zde jde vidět jak vzniká vztah na základě tolerance, jak je to hezké, když lidi nevyužijí první příležitosti ke konfliktu. Ukazuje jaké je to když je někdo výhradně v mužském prostředí, kde se všichni baví o ženách, tudíž je pro něj mnohem těžší zapadnout do společnosti, ale že v tom nemusí být sám, i když je nerozeznatelný od všech ostatních.

Výsledné morální sdělení společnosti ukazuje jak nenápadná může být homosexualita ve společnosti a jakou samotu může lidem přinést pokud se svou orientaci bojí dát najevo. A že toto vyčlenění ze společnosti nemá žádný účel. Objevuje se tu taky sex na veřejných záchodcích, který provází spoustu queer filmů. Je to místo, kam se chodí ukrýt před společností a zároveň intimní prostor k seznámení.

Ke svým hercům se své tvorbě Eytan Fox přistupuje tak, že s nimi o scénáři mluví, ale i o jejich životě a diskutuje s nimi taky o jejich rolích, jeho filmům to přináší neuvěřitelnou přirozenost a autenticitu. Jeho filmy jsou díky své neprogresivní povaze a neexplicitě sexu určené pro většinového diváka a z nejrůznějších recenzí si člověk může ověřit, že to funguje. Eytan Fox si plně uvědomuje výchovný charakter jeho filmů a má radost, že si může tento charakter i ověřit. Když točil svůj film *Yossi & Jagger*⁸⁷, který taky pojímá o chápání homosexuality v armádě, potřeboval od armády nějaké uniformy a vojenské vyba-

87 FOX, Eytan. *Yossi & Jagger*. In: *Drexel University* [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.imdb.com/title/tt0334754>

vení. Armáda mu to na základě námětu zamítla. Když se mu povedlo natočit tento film za 200 000 dolarů a armáda ho viděla, vzala si ho jako výchovný prostředek k toleranci vojáků. Navíc byl film založen na skutečné události. Dva důstojníci izraelských ozbrojených složek se přesunují se svým táborem na Libanonské hranice. Zde prožívají spolu velmi romantické chvíle při procházkách, nebo večerním hraním na kytaru. Přesto, že jsou zodpovědní vojáci, je vidět, že jejich srdce je jinde, stejně jako srdce ostatních členů jednotky, kteří se ve volném čase baví vařením, nebo pořádáním pokojové techno párty. Jsou to všechno lidé, kteří chtějí žít a limituje je v tom jen vojenský prostor. Yossi a Jager plánují coming out u svých rodičů a taky výlet k moři. Mezitím se do Jaggera zamiluje jedna vojačka, která netuší, že je gay. Najednou dostanou hlášení, že mají jít na bojiště, že hrozí útok. Něco někde bouchne a Jagger je umírá, Yossi ho stihl ještě chytout za ruku (žádná explicita násilí). Zobrazuje to smrt velmi rychlou, nedůstojnou a absurdní. V tomto příběhu opět nejsou negativní charaktery ale ani extremizace hrdinů. Vzhledem k tomu, že divákovi bylo opět umožněno navázat krásný vztah k hrdinům (opět bez explicity sexu), může při hromadné formální návštěvě Jaggerových rodičů po pohřbu, divák cítit to, co cítí jen jeden člověk z celé čety, aniž by to o něm četa věděla, protože se ke své sexualitě stále nepřiznal. Když vykládá vojačka Jaggerovým rodičům, jak si byli s Jaggerem blízcí, jeho máma reaguje, že ani nevěděla, že Jagger měl přítelkyni, že ho vlastně díky tomu jak byl pryč pořádně neznala, že ani neví jakou má rád písničku. V tom Yossi poklidně řekne název písničky a to jak ji rád zpíval. Tento moment vypovídá za všechno, přesto zůstává Yossiho sexuální orientace utajená.

Film má opět jednoduchou formu a lineární způsob vyprávění, kterého se Eytan Fox drží v dalších filmech. Ukazuje, že i ve válce je prostor pro čistou a upřímnou lásku a že skrýváním emocí lidi trpí. Film dává taky důraz na to, že lidi by měli dělat zcela něco jiného než válčit a že hrdinství není zemřít ve válce, ale umět v ní najít štěstí. Film byl opět velmi civilní i po stránce herecké. Nebylo v něm nic nepřístupné mladistvým a forma opět srozumitelná pro většinového diváka. Teď bych rád zmínil dvě recenze z čsfd, kde se se výchovný proces filmu dokazuje.⁸⁸ Člen Mania: „Tenhle film byl sice hodně předvídatelný, přesto si myslím, že nesl určité poselství. Úžasný, emotivní konec - ano, obřečela jsem to. Podobné snímky by měly sloužit jako propaganda proti válkám, homofóbii a předsudkům mezi vojáky. Je škoda, že se nevidíme více do hloubky vztahu hlavních hrdinů, přesto je ve filmu mnoho náznaků, záchytných bodů, které nám určitou hloubku ukáží. Velké plus má u

88 . Yossi & Jagger-recenze. In: *Drexel University* [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/187531-yossi-jagger/>

mě snímek za Ohada Knollera.“ Člen boyRT: „Film je hodně krátký. A velmi divně natočený. Je takový syrový. Jako bych sledoval něčí domácí video. A přitom v té hodině je toho spousty ukázáno. Má vtip, smutek i pravdu. Jen nevím jestli bych si ho pustil kdyby nebyl s homosexuální tematikou. Kdyby ta láska byla mezi mužem a ženou jen další romance se špatným koncem. A kdyby homosexualita byla pro naši společnost normální věcí, možná by tento film ani nevznikl! Závěr je však to nejsilnější na celém filmu. Smutek na duši a k tomu krásně smutná píseň...Na recenze, kde si lidi uvědomují výchovný charakter se dá narazit u spousty filmů, což je důkazem, že film rozhodně funguje jako vzdělávací prostředek.

O dva roky později Eytan Fox přichází s filmem *Walk on Water*⁸⁹. Film má opět velmi civilní formu a je lineárně vyprávěn. Opět jsou dva hrdinové muži, tentokrát již jsou v příběhu i negativní postavy, ale ani jejich negativita není jednoznačná. Agent Mosadu⁹⁰ (institut pro výzvědné a zvláštní operace s vnějším působením) dostává úkol od šéfa vyhledat a zabít starce s významnou fašistickou minulostí. Dostává se k němu přes jeho již dospělou vnučku žijící v Izraeli, která má odpor setkat se se svou rodinou žijící v Berlíně, právě skrz fašistickou historii dědečka. Do Izraele přijíždí z Německa její již dospělý bratr, aby ji přivezl na oslavu. Agent jim dělá řidiče a taky je přes štěnici odposlouchává. Oni ho okamžitě přijmou mezi sebe a začnou s ním trávit volný čas, on k nim získává taky velké sympatie skrz jejich filosofii života a to jak vnímají fašistickou minulost. Agent je xenofobní vůči Arabům a homofobní⁹¹ k homosexuálům. Po čas vzájemného soužití vstřebává ze strany svých nových přátel spoustu informací a nových pohledů na věc a postupně se začne proměňovat jeho názor, tudíž i osobnost, procitá. Na pozadí vždy slyšíme z nějakého zdroje zprávu, že se zase odpálil někde nějaký terorista. Dozvídá se, že lidi v Berlíně milují izraelskou zpěvačku nebo že kluk rád tančí izraelské tance. Kluk taky vyjadřuje svůj kladný názor pro obřízku. Dostanou se taky do gay baru, kde si kluk najde Araba na jednu noc, kterého agent s nimi vozí autem. Kluk agenta pak pozve do Berlína. Když jdou podchodem, dvojice skinů tam napadne transsexuály a agent je ochrání, na což se kluk vyjadřuje, že je měl zabít ty nacistické zmrdy. Na oslavě narozenin se k agentovi všichni chovají hezky a žádná minulost se nezmiňuje. Kluk zjišťuje, že nacistický dědeček žije. Je to film, který klade otázku, jestli se vůbec má cenu mstít se dědkovi napojenému na kyslík, který je u konce svých sil. Agent v noci vstoupí do jeho pokoje a při pohledu na něj váhá,

89 FOX, Eytan. *Walk on Water*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.com/title/tt0352994/?ref_=nv_sr_2

90 Mosad. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Mosad>

91 Homofobie. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Homofobie>

pak vytáhne stříkačku, ale v tom si všimne, že ho pozoruje kluk. Se studem stříkačku položí a odchází. Kluk pohladí dědu a odpojí ho od přístrojů, poté jde za agentem, který si balí věci v pokoji. Ten brečí, že se mu zasebevraždila žena, protože zabil na co sáhl a že už nechce zabíjet. Po nějaké době má dítě s vnučkou a žije spokojený život a z nich dvou jsou přátelé.

Tento film ukazuje jak absurdní jsou všechny konflikty založené na nenávisti lidí a, že jedině tolerancí člověk může nalézt štěstí. Taky film poukazuje na to, že k toleranci jsou potřebné správně podané informace.

V dalším filmu *Bublina*⁹², který se taky odehrává v Tel Avivu řeší lásku dvou homosexuálů. Jeden je Izraelec a druhý Palestinec a nedá se říct, že by se Eytan Fox klaněl na jednu z těchto stran i když politický aspekt v druhém plánu je zřejmý. Reflektuje taky současný problém, že na palestinském území není na homosexualitu nahlíženo tak benevolentně jako v Izraeli a spousta lgbt lidí se proto do Izraele stěhuje za volnějším životem, jenže naráží na silné odpory a diskriminaci skrz to, že jsou Palestinci. Ohad Knoller, který hrál Yossiho zde hraje Izraelce, jednoho ze skupiny přátel, která se staví proti válkám a diskriminaci. Jsou to všechno opět velmi milé charaktery lidí, řešící své každodenní problémy, ale šťastně žijící.

Noam (Knoller)- chodí pracovat jako voják na Izraelsko-Palestinské kontrolní body a seznámí se s Palestincem, se kterým začne vztah a kamarádi ho ilegálně zaměstnají do Tel Avidské kavárny. Okolí jim to začne stěžovat. Tato čtveřice přátel včetně Palestince se dokonce vyfotí nazi na plakáty jejich sdružení. Když se Palestinec vrátí na svatbu svojí sestry a řekne jí, že je gay, začne mu její manžel, který organizuje výbuch v Tel Avivu vyhrožovat. Při tomto výbuchu přijde o nohy jeden ze skupiny přátel. Druhé ráno tam najeudou dva vojáci a zastřelí nevěstu. Palestinec jede do Tel Avivu a chce se odpálit na ulici, Noam ho vidí z okna kavárny, ale když k němu přiběhne, tlačítko už je zmáčklé a oba zemřou. Film říká abychom bojovali za své bytí, ale ne bombami. Tento terorismus je ukázaný jako absurdní, protože divák vidí, že to nemělo žádný efekt, kromě dvou mladých mrtvých lidí co se milovali. Izraelci taky vidí, že kdyby to Palestinci neztěžovali nemuselo to tak dopadnout. Konflikt skončí, až se změní myšlení lidí. V zadním plánu je vidět nesmyslnost kontrolních bodů, které lidem zdůrazňují hranice. Těhotná, žena díky čekání na prohlídku na kontrolním bodě potratí a bomby se přes kontrolní bod dostanou i tak. Forma filmu je opět přijatelná pro většinového diváka, žádná explicita sexu a nenásilné sdě-

92 FOX, Eytan. *Bubble*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.com/title/tt0476643/?ref_=nm_knf_i1

lení.

Yossi⁹³ je dalším filmem ve kterém Ohad Knoller ztvárnil hlavního hrdinu. Tento koncept je zajímavý skrz to, že vznikl deset let po filmu Yossi a Jagger a zcela plynule na něj navázal, včetně herce v hlavní roli. vrací se taky k Yossimu po deseti letech. Fyzická podoba herce se značně změnila ale opět je čitelný stejný režisérský rukopis a maličko, ale nijak zásadně přibylo nahoty. Yossi je stále stejný dobrák a pracuje jako doktor. Smrt Jaggera v něm zanechala velkou prázdnotu a stal se z něj společenský outsider. V nemocnici potká Jaggerovu matku a nakonec k ní přijde domů a přizná se že Jagger byl jeho partner. Ze začátku není reakce matky přívětivá, zatím co otec ho pošle podívat se na Jaggerův pokoj. Po jeho coming outu se vydává autem na cestu do míst kde byli s Jaggerem, po cestě však nabere bandu mladých vojáků a do jednoho se zamiluje. Všichni už jsou v armádě k tomu tolerantní a on s novým přítelem jede k moři. Přítel uvažuje, že z armády odejde aby mohli šťastně žít na pláži.

Tento film reflektuje názorovou změnu společnosti během deseti let a ukazuje jaká přinesla smrt lásky člověku utrpení do života. Film zdůrazňuje, jak je hezké, že už je tu ta tolerance a jaký to má pozitivní vliv na lidi.

Eytana Foxe tu zmiňuji nejen pro to, že je to režisér, který se ve svojí tvorbě věnuje celou dobu queer tématice, ale taky pro to, že jeho filmy jsou jak pro lgbt diváka, tak pro hetero diváka a rovněž širokou veřejnost. Tím že s homosexualitou kolaboruje po čas řešení závažných lidských problémů a diskriminací, diváka nechává se soustředit více na děj, než na to že je někdo gay, to vše přispívá k podvědomému vzdělávání, že homosexualita je nedílnou a rovněž důležitou součástí našeho systému a že je nutné řešit problémy, nikoli homosexuální orientaci lidí, kteří je mají.

Jeden ze způsobů jak přistupovat k tabu, je zobrazovat lidi, co bojovali za něco, co teď máme, každá generace má své bojovníky. Takový přístup je patrný například ve filmech Malcom X⁹⁴, Selma (o Martinu Lutheru Kingovi), Something the Lord Made⁹⁵ (o Vivianu Thomasovi⁹⁶, prvním afroameričanovi operující srdce bílému dítěti, který jako průkopník

93 FOX, Eytan. Yossi. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.com/title/tt1934269/?ref=tt_rec_tti

94 LEE, Spike. Malcom X. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.com/title/tt0104797/?ref=fn_al_tt_2

95 SARGENT, Joseph. Something the Lord Made. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.coahttp://www.imdb.com/title/tt0386792/?ref=fn_al_tt_1/title/tt0104797/?ref=fn_al_tt_2

96 Vivian Thomas. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.coahttp://en.wikipedia.org/wiki/Vivien_Thomas//www.imdb.com/title/tt0386792/?ref=fn_al_tt_1/title/tt0104797/?ref=fn_al_tt_2

srdeční chirurgie vyvinul postup by pass, neměl ani střední školu a dostal čestný doktorát) a v oblasti queer filmu Harvey Milk⁹⁷, And the Band Played On⁹⁸, nebo Prayers for Bobby⁹⁹ na kterém vysvětlím problematiku extremizování postav.

Film Harvey Milk natočil v roce 2008 americký režisér Gus Van Sant, který poprvé zvýšil zájem veřejnosti se svým filmem Mala Noche.¹⁰⁰ Je to vztahový film o posedlosti zamilovanosti u třech odlišných mužů, kteří nejsou ničím vyjímeční, nic nebudují, jen se mají rádi. Když se zamyslíme nad tím, že je to daleko před vrcholem trendu New Queer Cinema, je film zcela vyjímečný. Postavy se totiž nikoho nedoprošují jakékoliv tolerance a není cítit ani žádná diskriminace je to prostě o spoluprožití vztahu a v té době to bylo rozhodně pro homosexuální publikum, protože k heterosexuálnímu divákovi to zdánlivě nepromlouvá. Velmi syrová civilní forma a povětšinou černobílí obraz z filmu dělá přirozenost a všednost, není tak explozivní a agresivní formou jak pozdější filmy New Queer Cinema, i když se k nim řadí právě díky morálnímu poselství. Jeho dalším queer filmem byl My Private Idaho¹⁰¹ z roku 1991. Tento film už už trend New Queer Cinema naplňuje snad po všech stránkách. Gayové jsou hrdí i přes to, že jsou mužskými prostitutky. V hlavní roli River Phoenix který hraje Mikea, mladého narkoleptika, kterého opustila matka a otec žije a pije v přívěsu. Mike se zamiluje do Scotta (Keanu Reeves), který si cestu prostituta zvolil sám, jelikož má bohatého otce. Film velmi progresivní a stylizovanou formou ukazuje prostředí prostitutek a s ním spojenou i pohádkovou postavu lháře Boba, který občas zastává funkci otce a v příběhu má úlohu bavit. Oba dva mají cíl najít své štěstí, o kterém se domnívají kde je. V případě Mikea je to hledání jeho ztracené Lásky a v případě Scotta je to úspěch. Na cestě za hledáním matky Scott pozná ženu a změní sexuální orientaci a Mike pořád zamilovaný do Scotta zůstává dále na cestě, kterou film začíná i končí. Film má otevřený konec, protože není jasné, že po tom všem co Scott zažil se spokojí s životem smetánky a sexuální orientace může být jen přechodná. Postavy tedy čeká ještě další hledání štěstí, to že jsou to gayové nehraje zas takovou roli, stejné drama by se mohlo rovněž odehrát mezi heterosexuály, takže výsledná morální hodnota spočívá v normalizování homosexuality a navíc ukazuje, že i ve světě prostitutek existuje láska, vztahy, přátelství a

97 SANT, Gus Van. Milk. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt1013753/?ref_=nv_sr_1

98 SPOTTISWOODE, Roger. And The Band Played On. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt0106273/?ref_=fn_al_tt_1

99 MULCAHY, Russel. Prayers for Bobby. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt1073510/?ref_=nv_sr_1

100 SANT, Gus Van. Mala Noche. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt0089537/?ref_=fn_al_tt_1

101 SANT, Gus Van. My Private Idaho. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt0102494/?ref_=fn_al_tt_1

porozumění. Postavy jsou ve filmu plastické se spoustou negativních i pozitivních vlastností.

My Private Idaho se stal očividnou inspirací pro český film Mandragora¹⁰² v roce 1997, v režii Wiktora Grodeckého. Tento dle mého názoru velmi nepovedený pokus o New Queer Cinema film je typickou ukázkou přílišné extremizace jak děje tak postav. Ve vnímání extrémů vzhledem k autenticitě mám možná pozměněný pohled, skrz to, že mi kamarád o pražské prostituci v těchto letech vyprávěl, jelikož se tak jako závislí na heroinu živil. Vnímání extrémů je vždy subjektivní, odvozené od vlastních zkušeností, světů a lidí, které jsme poznaly.

Nicméně na rozdíl od plastických charakterů z My Private Idaho, jsou v Mandragoře, všechny charaktery až moc negativní. V období Mandragory ve světě už většinou vznikali příběhy hrdých gayů, aids komedie, nebo odlehčené filmy s tématem coming outu. Výsledné morální sdělení Mandragory zní: Je to hnus, měli by jsme s tím něco dělat. V Mandragoře je neexistující napojení na diváka. Na rozdíl Od Rivera Phoenixe, nemá 16. letý Marek zas takový důvod začít šlapat a nechat se být. I když mu umřela matka (o čem je ve filmu krátká neemocionální zmínka), má stále otce, kterému na něm záleží. Nemá žádné koníčky, snad jen hraní automatů a na školu úplně kašle. Dalo by se říct, že to dělá kvůli penězům, ale divák nedostane žádné indicie k pochopení toho, proč peníze potřebuje. Z ničeho nic vejde do gay baru a začne být najednou průbojný a vychcaný, aniž by jsme dostali podnět k takové změně. Kluci mají velký respekt k svému pasáckému šéfovi a vzápětí ho bez váhání udají policii. Policisté vůbec po nich nejdou, i když jsou mladiství a oni dál okrádají klientelu aniž by je někdo řešil. Poté se objevuje naprostý záporák psychopat, milovník starého umění, který Marka bolestivě týrá v rozkroku. Vzápětí už ho to zřejmě nebolí, protože chce holku. Holka se ho ptá: „Nebojíš se aids?“ Marek odpovídá „vždyť ho stejně všichni máme“. Kondomy jako by vůbec neexistovali. Gangy prostitutek jsou rozděleny barvami triček, největší gang má boss Krysa. Všichni v tomto prostředí jsou tupý a hnusáci. Najednou se objeví zákazník Američan vlastnící tu největší a nejmodernější vilu a nemá vůbec žádnou ochranku ani lidí v domě. Za celou dobu tam není téměř zmínka o jeho otci, který by po něm pátral. Poté co okradou amerického kovboje, jedou do jiného města, aby si bezstarostně užívali peníze. Všude kam dojdou dělají machry kolik mají peněz a kupují si tu nejdražší whiskey. V baru narazí na nějakou bývalou přítelkyni a ta jednomu z nich oznámí, že to vážně nečekala a že už je mezi nimi vážně konec (jakoby se

102 GRODECKI, Wiktor. Mandragora. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/24715-mandragora/>

rozešli včera). Staří chlapy se v baru projevují jako děti a když kluky uvidí řeknou „pojdme je skopat!“ Pak jdou kluci na hřbitov okrást stařenku a jedou zase do Prahy, i když tam okradli Američana. Otcí na policii policista s klidem sdělí že jeho syn fetuje a točí porno. V každé hospodě kam otec dojde jsou gayové. Při točení porna tam lítá matka s dětmi a pervitinu tam mají plný labor. Když tam vletí zásahovka, kameraman si začne všechen pervitin cpát do úst a zatčené ven vedou policisté nahé, aniž by se kdokoliv ze sousedů v paneláku koukal. Poté se Marek nachází na veřejných záchodcích a jelikož šňupal, zničeho nic vytáhne stříkačku a zkušeně šlehne. Otec je ve vedlejší kabince záchodu a vzájemně o sobě neví. Do Prahy přijíždí nový turista.

Zde očividně příliš viditelná struktura naprosto zbourala autenticitu a celý film působí jako sled neuvěřitelných náhod, do extrému je zde vyhnáno všechno co šlo a výsledná emoce je znechucení. Tento film pokládám spíše za to co podvědomě tabu prohlubuje.

Abych se vrátil k filmům, které se snaží prolomit tabu pomocí zobrazení bojovníků, je tu film z roku 1993 z produkce HBO s názvem *And the Band Played On* a točil ho Roger Spottiswoode. Tento film vznikl na základě knihy Randy Shiltse¹⁰³, otevřeného gay žurnalisty, který v roce 1994, zemřel na AIDS a během života napsal rozsáhlou biografii Harvey Milka. Tento film je hvězdně obsazen a jsou do něj vloženy i dokumentární záběry a reálná fakta. Randy Shilts se ve svých publikacích zabýval tím, aby ukázal lidem, jaké je to být gay ze sociálního, politického, psychologického a sociálního hlediska. Film začíná u vzniku epidemie AIDS a zobrazuje dlouhý a složitý proces plný lží a intrik. Ukazuje jaké měli v boji proti tomuto onemocnění všichni bojovníci podmínky. Jedná se o lidi z řad vědeckých, politických a aktivistických. Porádní poselství tohoto filmu je, aby se lidi poučili z minulosti a ze zbytečných ztrát na lidských životech v případě vzniku další neznámé epidemie a ukazuje jak mocnou roli v tom hrály právě media, že dokud nevyšla nějaká komplexní vědecká zpráva, celý proces stál zatímco umírali lidé. Film taky poukazuje na to jak je důležité jednat okamžitě a jaké může pozdní jednání přinést komplikace a ztráty. Na základě tohoto filmu si člověk uvědomí jaký byl AIDS velkou neznámou a jak by se k problému přistupovalo odlišně, kdyby to byla nemoc heterosexuálů. Sympatie s hrdinou je zde velká, jeden z hlavních vědců, několik let zápolil s ebolou, což je důležité i pro heterosexuálního diváka, navíc jde vidět, že tito lidé riskovali vlastní životy pro pomoc druhým a neměli to zrovna lehké.

---

¹⁰³Randy Shilts. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Randy>

V roce 2014 produkce HBO zřejmě chtěla navázat na úspěch *And the Band Played On* s filmem totožného tématu s názvem *Stejná Srdce*¹⁰⁴, který točil Ryan Murphy podle divadelní hry Laryho Kramera¹⁰⁵. Na problematiku aids se zde nahlíží z opačného úhlu z pohledu lgbt komunity. Film je opět v hvězdném obsazení. Hlavní hrdina je spisovatel, který přijíždí na párty homosexuálů. Na pláži i všude kolem jsou jen samý hezcí, svalnatí, gayové rozestavení v mizan scéně jak barbie panenky v domečku pro barbie panenky. Tito gayové se buď navzájem holí, tancují nebo hrají volejbal v mini trenýrečkách. Po čas filmu se nedozvídáme žádné jejich hodnoty a nevidíme jejich koníčky ani jejich pracovní povolání. Jediné co vidíme je to, že sex je pro ně vším a přesto, že kolem řadí aids a někteří už jsou hodně flekatí, přesto dál vesele souloží a obviňují instituce za distancování od jejich problémů. Je zde taky docela dost prostoru věnovaného sexu a film až extrémně hraje na city. Někteří hetero diváci na takový přístup reagují v recenzích velmi ne vřele, jelikož takový způsob zobrazení v dnešní době již není nutný, byl by poplatný mnohem dřívější době.¹⁰⁶ Hrdina nutí bratra: „musíš to říct, jsem stejný jako ty!“ Když umře jeho přítel a odkáže mu svůj majetek, usmíří mu tím bratra. Navíc je tam vše pomocná vytrvalá bojovnice za práva homosexuálů Julia Roberts s orchrnutými nohama na invalidním křesle.

Tento film působí sociálně kriticky, avšak v neprospěch gayů, díky jejich nepravdivému a přehnanému vyobrazení. Taky zde nemůže chybět záběr kdy se dva gayové u moře usmíří a tři prostitutky jim začnou tleskat po jejich obejmutí. Morální sdělení tohoto filmu je: „můžou si za to sami a ještě nakazili i naši společnost, tihle promiskuitně žijící krasavci.“ Otázka je jestli film vůbec měl působit v prospěch lgbt, do jaké míry je v dnešní době přípustný názor proti lgbt atd. Jednou jsem byl v Banátě a když jsem chtěl fotografovat místní život, lidé byli proti, skrz to, že o nich někdo natočil dokument, který když viděli, předával morální sdělení, že jsou 100 let za opicemi. Nejspíš to bylo skrze chybějící vyobrazení jejich hodnot, jako je silné náboženství a silné propojení všech lidí z vesnice Rovensko. Očividně deformovaná reality vždy souvisí s vytvářením velkých kontrastů, přílišná extremizace.

Některé filmy zachází až příliš daleko v extremizaci a vytváření kontrastů v psychologickém, fyzickém, i prostorovém světě hrdinů. Patří sem například dle mého názoru film *Latter Days*¹⁰⁷ od C.Jay Coxe z roku 2003. Film se odehrává ve stejné době jako vznikl,

104MURPHY, Ryan. *Stejná srdce*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/311019-stejna-srdce/>

105Larry Kramer. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Larry_Kramer

106Recenze Verbal. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/311019-stejna-srdce/>

107FOX, C.Jay. *Latter Days*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt0345551/?ref=fn_al_tt_1

přesto je tam na odgayovací kůře mladý mormon zasypáván ledem, léčen elektro šoky s projekcí mužů, nebo musí čistit chodbu zubním kartáčkem, aby přišel na jiné myšlenky, po tom co ho sbalil super vytrénovaný mini trenýrečkový dospělý gay, který se se svými kamarády vsadil, že mormůnka dostane. To ještě ale netušil že se do něj zamiluje a jeho prázdné promiskuitní já začne přijímat mormonské učení. O hře na city ani nemluvě, tento film je prostě přepálený a intelligence postav tak nízká, že když se spojí s líbivou romantickou formou, vznikne morální sdělení, že gayové jsou jen hloupé naivní postavy a že svět by měl tyto chudáčky podporovat v jejich lásce.

Podobný příklad je v norském filmu *Mladí Rebelové*¹⁰⁸ z roku 2008, který se odehrává ve Stavangeru 90.let. Teenageři co mají punkovou kapelu mluví o trávě jako o heroinu a v koupelně kouří antikoncepci. Následně zpívají na svém prvním koncertu píseň Kurva satan a jeho anarchistické komando a všichni z toho šílí. Zpěvák se klukovi kterého miluje bojí svěřit, protože má holku. Pak kvůli němu kluk skočí z mostu a dostane se do psychiatrické léčebny. On má špatný vztah s otcem, který s nimi nežije. Hned potom co se vrátí z léčebny z návštěvy kluka, jde na pivo a vůbec to neřeší, takže jsou tam dva gayové. Jeden působí jako sebevražedná panenka a druhý jako bezcitný arogant, kterému hrabe. Morální hodnota tohoto filmu je záporná a prohlubuje obraz sebevražedných padavek.

Ve filmech týkajících se aids, je velmi často prvním bodem zvratu zjištění nemoci a smrt hrdiny, nebo blížící se smrt, čas k pochopení od okolí. Je tomu například ve filmu *An Early Frost* z roku 1985 od Johna Ermana. Zde je opět klasický model Aids Cinema hlavního hrdiny. Běloch, úspěšný, průbojný právník milující svou rodinu. Film reflektuje taky tehdejší dobu, kdy sanitáři odmítnou hrdinu odvézt sanitkou, kvůli tomu že má aids. Nakažený se ke své nemoci staví velmi realisticky a snaží se bojovat, aby přežil co nejdéle. Film ukazuje rodičům jak přistupovat k vlastním dětem, ukazuje, že problémy spojují lidi (v nemocnici se spřátelí s taky nakaženým). Zde na sebe motiv smrti taky naváže motiv coming outu. V době kdy film vznikl, byli ještě problémy filmových gayů spojené se sexualitou.

Podobné body zvratu jsou také ve filmu *Dallas Buyers Club*¹⁰⁹, kde je taky prvním bodem zvratu zjištění nemoci a v nemocnici se hlavní hrdina spřátelí s transvestitou Rayem, ale zde již není problém hrdiny odvozen od jeho sexuální orientace, protože se jedná o rok 2013. V těchto filmech je častý archetyp spojence další homosexuál nebo naka-

108KRISTIANSEN, Stian. *Mladí rebelové*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/243509-mladi-rebelove/>

109VALLÉE, Jean-Marc. *Dallas buyers club*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/231188-klub-posledni-nadeje/>

žený, funkci mentora plní žena (matka, babička, doktorka..), archetyp co mění podobu je většinou otec, který na homosexualitu změní názor vždy až po matce a hlavním antagonistou je nemoc.

Je zajímavé, že u nás už v roce 1988 vznikl velmi výtvarný a svou formou velmi progresivní film Věry Chytilové *Kopytem sem, kopytem tam*¹¹⁰, který by svým morálním sdělením a obsahem spíše spadl do kategorie Aids Cinema ale díky své progresivní formě má velmi na blízku právě k tvůrcům New Queer Cinema, což dokazuje jeho nadčasovost. Morální poselství je jasné, používejte kondomy a nežijte tak promiskuitně! Jinak jsou charaktery sympatické a kreativní. Lehkovážný život s těžkými následky je stále aktuální téma. Navíc v tomto filmu v druhém plánu běží kritika normalizace a nefunkčnost tehdejšího režimu (všichni dělají, jen že dělají, korupce a úplatky).obrovská stylizace v dadaistickém přístupu sklepáků¹¹¹ z filmu tvoří unikátní kus v zobrazování problémů odvozených od sexuality.

Jako velmi zajímavé filmy v přístupu ke queer tématice shledávám filmy brazilského režiséra Daniela Ribeira, které působí vždy jako argumenty ať už v otázce adopce homosexuálů nebo v tvrzení, že homosexualita jde proti přírodě. Ve svém krátkometrážním snímku *Café com Leite*¹¹² z roku 2007 se v životě dvou šťastných, úspěšných, zamilovaných homosexuálů stane nehoda, kdy rodiče jednoho z nich zemřou při autonehodě a zbude tam malý bráška, kterého se hlavní hrdina nechce vzdát a poslat ho bydlet ke strýci, tak se rozhodne, že se o něj postará. I když to nabourává vztah mezi ním a jeho přítelem, i přítel to přijme a tak se o něj dál starají, líp než kdokoliv jiný. Malý kluk už vnímá homosexualitu, jako normální věc, protože i jeho rodiče to tak vnímali.

Morální poselství tohoto filmu ukazuje jak je důležité vyrůstat u někoho, kdo tě má rád a že nezáleží na jeho sexuální orientaci. V roce 2010 Daniel Ribeiro udělal krátký film o slepém chlapeci který se zamiluje do kluka. V roce 2014 tento příběh znovu rozvinul do celovečerního filmu *The Way He Looks*¹¹³ a požil taky stejné herecké obsazení. Film je natočený velmi citlivě a s lehkým humorem, ale důležité je především jak argumentuje odpůrcům, kteří tvrdí, že homosexualita jde proti přírodě. Zobrazuje teenagera od narození slepého, který má nejlepší kámošku, co se o něj stará. Do třídy přijde nový kluk, kterého

110CHYTILOVÁ, Věra. *Kopytem sem, kopytem tam*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/1530-kopytem-sem-kopytem-tam/>

111Divadlo Sklep. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Divadlo_Sklep

112RIBEIRO, Daniel. *Café Com Leite*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/249888-cafe-com-leite/>

113RIBEIRO, Daniel. *The Way He Looks*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/353159-v-jeho-ocich/>

hned přijmou mezi sebe, přičemž kamarádka doufá, že by si s ním mohla něco zažít. Kluci se však zamilují do sebe a jediným antagonistou v příběhu je trojice hloupých spolužáků, kteří si z nich dělají srandu. Na konci do třídy přijde opět nový žák, podobný tomu předchozímu a pěkně se usměje na kamarádku. Problém u homosexuality je, že lidem na pohled často připadá nepřírozená a vidět dva muže spolu je vizuálně nežádoucí. Hlavní hrdina, neposkvrněný panic, poprvé ucítí lásku a to ke klukovi. Nikdy však neviděl jak kluk nebo holka vypadají a nejde u něho o sexuální přitažlivost, nýbrž o čistou pocitovou látku. Navíc nevidí ani reakce okolí a nikdy neviděl ani to co část společnosti pobuřuje. Morální sdělení je v tomto případě. „Jak byste to vnímali, kdyby jste to nikdy neviděli?“ Je to opravdu o vizuálním chtíči ?“

Filmů s přímým poselstvím bylo natočeno hodně a proto se začali v oblasti sexuálního tabu řešit taky jiné „odnože“ spojené s homosexualitou, rovněž se už vžilo to, že homosexuál může umřít i na něco jiného, než je aids, nebo že na aids může umřít někdo jiný než homosexuál.

Ve filmu *Time to Leave* z roku 2005 od Françoise Ozona¹¹⁴ hlavní herec kterého hraje Melvil Poupaud zjistí v prvním bodě zvratu že má rakovinu a že mu zbývají jen 3 měsíce života. On žije se svým přítelem a je módní fotograf. Ze začátku zvolí strategii, že je na všechny hnusný a agresivní, aby je později tak nebolela jeho smrt. Ve filmu je velmi explicitně zobrazená sexualita. Se svým přítelem užívá drogy. Roli mentora zde zastává jeho babička a antagonistu je nemoc. Ve více filmech se vyskytuje změna účesu, jako symbol změny myšlení. Je tomu tak i v tomto filmu. V kavárně potká číšnici, která se svým manželem nemůže mít dítě a poprosí ho, aby jí ho udělal a on jí ho udělá. Poté se smíří se svými blízkými a hezkou smrtí umře na pláži při zapadajícím slunci. Film nám připomíná, že neucítíme život, dokud si neuvědomíme jeho pomíjivost a že i v krátké době může být člověk ještě prospěšný okolí a že konflikty a rozpory jsou v takových chvílích zbytečné. To že je hlavní hrdina gay pro příběh neznamená vůbec nic. Je to přístup, který je v dnešní kinematografii stále častější a stále častěji se objevují vztahové příběhy, řešící vztahovou psychologii a filosofii, která je aplikovatelná i na vztahy heterosexuálů. To, že už není tak důležitá dramatická potřeba související s tolerancí je důkazem, že tabu v oblasti vnímání homosexuality už bylo z velké části prolomeno.

114OZON, Francois. *Time to Leave*. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/220420-cas-ktery-zbyva/>

Film *Gerontophilia*¹¹⁵ od Bruce La Bruce z roku 2013 pojednává o lásce ke starým mužům. Hlavní hrdina je asi dvacetiletý kreslíř, který začne pracovat v nemocnici, kde se zamiluje do velmi nemocného starouše a začnou mít vztah, kluk se sjíždí ze staroušových léků. Kluk nemá otce, jeho matka je alkoholička a svěří se své holce o svém vztahu, holka to pochopí a posléze mu i pomůže unést starce z nemocnice, aby oba mohli jet na romantickou cestu. Jdou do jednoho gay baru oslavit narozeniny a pak po hezké noci starouš spokojeně umře. Hlavní hrdina je šikovný, pohledný, oblíbený charakter, který pacientům v nemocnici dělá zábavu. Výsledné morální sdělení je, proč by jsme to neměli tolerovat, když to všem pomáhá a nikomu to neubližuje.

Další příběh zase pojednává o pedofilii. Film *Eban and Charley* od Jamese Boltona z roku 2000 se na problematiku pedofilie dívá zajímavým pohledem. Do města se vrátí ke svým rodičům učitel Eban, kterého vyloučili ze školy, kvůli vztahu se studentem. Ve městě se zamiluje do patnáctiletého Charlieho, který ho nesčetně miluje a je si vztahem naprosto jistý. Eban píše písničky a Charlie maluje. Rodiče Ebana mu vyhrožují, že ho udají na policii, pokud s tím nepřestane. Charlie na něj doléhá, aby se spolu odstěhovali do země, kde už je homosexuální sex legální od 15. let. V druhém plánu Charlieho slepý kamarád a jeho holka se chystají otéct, protože její rodiče neakceptují to, že je slepý. Ve filmu není explicita sexu a forma působí velmi autenticky, díky použití ruční digitální kamery a civilnímu herectví. Nakonec oba páry odjíždějí. Morální sdělení: Pokud rodiče své děti nerespektují, je dost možné, že už je nikdy neuvidí. O pár hodin dál už by to ilegální nebylo a tyto lidi tím nikomu neubližují. Láska může být silnější než rodina.

Film *Prayers for Bobby*¹¹⁶ natočen podle skutečné události¹¹⁷ v roce 2009 Russellem Mulcahym je zvláštní svou formou. První část se zabývá především Bobbym, sladkým chlapcem z ultra fanatické náboženské rodiny v čele s matkou. První bod zvratu, zjištění, že je gay. Bobby se svěří svému bratrovi, který to řekne matce a ta začne svůj křesťanský teror. Jediný, kdo Bobbymu rozumí a podporuje ho je jeho sestřenice, za kterou se později na čas odstěhuje, je to čas, kdy může být sám sebou. Nicméně v půlce filmu skočí z mostu a druhá část filmu je zaměřená na matku a jejím bádáním po pravdivém výkladu bible, až na konec zjistí díky knězi který podporuje gaye, že byla chyba na její straně. Obleče tedy rodinu do

115Gerontophilia. In: BRUCE, Bruce La. [online]. [cit. 2015-13-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/348743-gerontofilie/>

116MULCAHY, Russell. Prayers for Bobby. In: [online]. [cit. 2015-13-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/262933-modlitby-za-bobbyho/>

117AARONS, Leroy F. Prayers for Bobby. In: [kniha]. ISBN 0-06-251123-8. United States: HarperCollins, 1995 [cit. 2015-13-02].

oblečení ¹¹⁸PFLAG a společně nesou transparent za podporu lgbt hnutí. Tento film, do půlky řeší coming out a od půlky náboženský fanatismus. Výsledná morální hodnota je sice funkční, že náboženský fanatismus není dobrý a že uvědomění přijde až po ztrátě milovaného člověka, ale bohužel tento film nevznikl zrovna ve správnou dobu a domnívám se, že člověku nemá co nového nabídnout. Navíc, přesto, že Bobby upřímně coming outuje, není to k ničemu a okolí ho stejně nenávidí. Matka je vyhnána úplně do extrému negací a promění se v největší bojovnici za lgbt hnutí, poté co potká kněze, který je ke gayům přátelský. Bobby je zas ten nejnevinnější človíček, který však zcela bez váhání vejde do gay baru a celou dobu je to hrdý gay a najednou skočí z mostu, protože ho matka zamítla a přítele viděl s jiným. Dokonce mu k narozeninám poslala příručky o aids. Nosný prvek tohoto filmu je přesvědčivé herectví a originální forma plná dynamických střihů, slowmotionů, časosběrů a prolínaček s velmi expresivně budovaným zvukem. Posouzení extremizace postav a děje je však velmi subjektivní.

Film Surfaři¹¹⁹, je zase promlouvající k otázce adopce homosexuálními páry, zase přihrál dítě takovému páru, skrze to, že jeden z kluků žil se svou nezodpovědnou sestrou, která nebyla schopná výchovy a odkázala svého syna bratrovi, který si zrovna našel nového přítele a o dítě se společně starají opět líp, než kdokoliv jiný.

Ve filmu Sweet Jane¹²⁰ od Joe Gaytona z roku 1998 se v nemocnici zase sejdou dva lidi na okraji společnosti. Jedna je holka, která měla šťastné dětství a začala fetovat a šlapat a druhý je mladší chlapec, který neměl žádné dětství, má aids z transfuze krve a zbývá muž už jen málo života. Pomocí společného času pomůže Jane přestat fetovat a ta svou poslední dávku střelí chlapci, aby měl příjemnější bezbolestnou smrt. Tento příběh opět ukazuje, jak problémy sjednocují lidi. Že ne každý si zvolil cestu sám, že života by jsme si měli vážit a pomáhat žít i ostatním nebo že i v malém čase se dají dokázat velké věci. Taky říká jak jsou drogy zlé.

Každý člověk má své osobní malé tajemství které nechce nikomu říct, z toho důvodu, že by na základně těchto informací mohl být změněn jeho obraz v očích druhých, tudíž by se změnil jejich názor. S filmem je to naopak, tvůrci s těmito informacemi vyjdou na povrch, aby změnili něčí názor, protože cítí, že potřebuje změnit. Vzdělávají diváka ke svým ideá-

¹¹⁸PFLAG. In: [online]. [cit. 2015-13-02]. Dostupné z: <http://www.pflagatl.org/>

¹¹⁹MARKOVÍZ, Jonan. Surfaři. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfed.cz/film/230429-surfari/>

¹²⁰GAYTON, Joe. Sweet Jane. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfed.cz/film/22534-sladka-jane/>

lům. Na různých filmových postupech ukazují, jaké jsou fungující cesty a které se neověřili v dosažení cíle. Ukazují, jak se odlišují struktury těchto filmů na základě diváků, kterým byli určeny skrze jejich sexualitu. Ukázal jsem, které okolnosti byly důležité pro hledání námětů v různých časech a do jaké míry může sexuální život souviset s politickým. Doufám, že možné úhly pohledu budou sloužit dalším tvůrcům pro jejich tvorbu a naznačil jsem taky málo vyplněné místa v zaměření dnešních filmů.

ZÁVĚR

Doufám, že jsem ve své práci srozumitelně obeznámil čtenáři s tím, kam až může film dosáhnou, jaký měl film vliv na naši společnost a jak s tím vším souvisí sexualita. Kde se v historii nachází největší milníky v oblasti vnímání sexuality a kde naopak nejstěžejnější body. Zaznamenal jsem, jak se proměnilo lidstvo s příchozími poznatky a informacemi, které se mu dostaly taky díky filmovému umění. Doufám, že jsem čtenáře taky navnadil ke shlédnutí některých filmu a tím mu dal možnost obohatit své zkušenosti. Mým cílem už od začátku bylo čtenáře obeznámit s různými cestami po kterých se dá k filmu přijít a různými úhly, jakými se dá na tento audiovizuální produkt pohlížet. Doufám, že jsem dostatečně objasnil v čem spočívá výchovná role filmů a jak působí filmy podvědomě. Díky množství popsanych možností a způsobů vyjádření určité dramatické potřeby, jsem měl možnost čtenáři objasnit svůj výchovný ideál a taky se seznámit s některými problémy dnešní společnosti o kterých se domnívám, že by nebylo od věci je řešit. Jak bude film vypadat je hudba budoucnosti. Co film postoupil než se dostal do bodu, ve kterém se nachází, by mělo vyplynout z mojí práce. Chtěl bych aby si čtenář na základě mnou podaných informací uvědomil, že ať se mu to líbí nebo ne, lgbt hnutí nedílně tvarovalo naši společnost a tím nás naučilo vzájemnému respektu a porozumění i v oblasti sexuality. Že New Queer Cinema mělo obrovský vliv na vznik dnešní filmové podoby a že sexualita není stálá a neustále prochází svým vývojem, teď už je jen otázkou času, kdy se objeví první gay prezident. Doufám, že vznikne více průzkumů v oblasti podvědomého vzdělávání, protože jsem přesvědčen, že by to mohlo mít pozitivní vliv na vývoj světového školství. Co se týče samotného zobrazování sexu, zajímalo by mě kolik lidí by si na televizi nechalo zapnutou aplikaci, která blokuje na základě nějakých kódů sexuální obsah. K dětem se informace dostávají stále rychleji, bohužel ne všechny mají pozitivní vyznění. Jako úkol dospělých vidím, tyto informace předejít s pomocí správných informací a správnou informací může být i film. Pokud by se ve školách více vzdělávalo filmem i učitelům by zbylo více času na komplexnější výchovu.

Filmy by mohli sloužit mnohem více jako výukový prostředek v rámci mezilidských vztahů. Tato práce mě obohatila v lepším rozpoznávání informací a v možnostech práce s nimi. Ukázala mi kde je důležité hledat stěžejní náměty pro svou tvorbu a hlavně jak je hledat. Taky jsem si uvědomil, že má práce je pouze zlomkem zkoumání sexuality v závislosti na filmu. Děkuji za přečtení.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] PAVEL, Pavel. *Rapa Nui: jak chodily sochy moai na Velikonočním ostrově*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2000. 205 s. ISBN 80-7033-208-5.
- ZVE R INA, Jaroslav, Radim UZEL a Karel KOUBEK. *Sex, ci rkev a politika V C esky ch Bude jovici ch*: K. Koubek, 2001, 80 p. ISBN 8023868381.
- MONACO, James. Jak čist film: Svět filmů, médií a multimédií. In: [kniha]. ISBN 978-80-00-01410-4. Praha: albatros plus, 2013 [cit. 2015-11-02].
- VALUŠIAK, Josef. Základy strihové skladby. In: [kniha]. ISBN 80-7331-039-2. Praha: famu, 2005 [cit. 2015-11-02].
- LABÍK, Ludovít. Dramaturgia strihovej skladby: horizontálna a vertikálna štruktúra filmového príbehu. In: [knihaZlín]. ISBN 978-80-87500-30-9. Zlín: VeRBuM, 2013 [cit. 2015-11-02].
- SAURET, Marie-Jean. Freud a nevědomí. In: [film]. ISBN 80-7309330-8. [cit. 2015-11-02].
- PROKEŠOVÁ, Bc.Kateřina. Homosexualita ve 21. století. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/329041/pedf_m/DP-komplet.pdf
- Silence = Death. In: *Silenc = death* [online]. Act Up. 2005 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: . Tabu. In: [online]. 2005 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Tabu>
- ALBERT, Christiane a Marie-Jean SAURET. Psychoanalýza. In: [kniha]. ISBN 978-80-7309-500-0.
- NOLAN, Emil. Kniha o filmu. In: [kniha]. 1938 [cit. 2015-11-02].
- KLAUDÍNÝ, Bc.Juraj. Estetizácia škaredosti vo vzťahu k psychológii diváka: diplomová práca. In: [Diplomová práca]. 2014 [cit. 2015-11-02].
- Incest. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Incest>
- Madeinusa. In: *Čsfd* [film]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/222840-madeinusa/>
- Sexuální výchova. In: *Fatym* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.fatym.com/view.php?cisloclanku=2010080072>
- Chamurapiho zákoník. In: *ČESKÁ TELEVIZE* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10211487240-experiment/208572233190007-4/2814-homosexualita-v-dejinach/>
- Dějiny sexuality. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://milasko.blog.cz/1010/zajimavosti-z-dejin-sexuality-1-nejstarsi-civilizace>
- Historie právních postojů k homosexualitě. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.ecn.cz/PRIVATE/logos/pravhist.htm>
- Homosexualita. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Homosexualita>
- Gaspar Noé. In: *Čsfd* [online]. 1938 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/242060-vejdi-do-prazdna/>
- Bruce La Bruce. In: *Čsfd* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/257406-hustler-white/>
- Historie korzetu. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.modnipeklo.cz/clanky/sesnerovano-aneb-strucna-historie-korzetu-1/>
- Historie korzetu. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.modnipeklo.cz/clanky/sesnerovano-aneb-strucna-historie-korzetu-1/>
- PRŮCHA, Jan. Alternativní školy. In: [online]. ISBN 80–7178 584-9. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://is.muni.cz/elportal/estud/lf/ps05/mpmp071/prucha_alter_skoly.pdf
- DOČEKALOVÁ, Markéta. Tvůrčí psaní. In: [kniha]. ISBN: 978-80-247-1602-2. [cit. 2015-11-02].
- Stejná srdce. In: [film]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/311019-stejna-srdce/>
- This film is not rated yet. In: DICK, Kirby. [film]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/221789-this-film-is-not-yet-rated/>
- KARBASIOVÁ, Bc.Monika. Žena, věčný námět ve výtvarném umění: Manet. In: [online]. Masarykova Univerzita v Brně, 2010 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/184082/pedf_m/DP.txt
- DANIKEN, Daniken Erich von. Šok z bohů. In: [kniha]. 978-80-242-1748-2. [cit. 2015-11-02].
- EPSTEIN, Rob. Celluloid Closset. In: <http://www.csfd.cz/film/43719-4-filmova-tajemstvi/> [film]. [cit. 2015-11-02].
- Magnus Hirschfeld. In: http://www.glbtc.com/social-sciences/hirschfeld_m.html [online]. [cit. 2015-11-02].
- Magnus Hirschfeld. In: http://www.glbtc.com/social-sciences/hirschfeld_m.html [online]. [cit. 2015-11-02].
- Paragraf 175. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Paragraf_175 [online]. [cit. 2015-11-02].
- A Daring Film, Silenced No More. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.nytimes.com/2013/11/17/movies/different-from-the-others-a-1919-film-on-homosexuality.html?pagewanted=all&_r=1&

- EPSTEIN, Rob a Jeffrey FRIEDMAN. Paragraf 175: documentary. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/40044-paragraf-175/>
- Ernst Rohm. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Ernst_R%C3%B6hm
- Chlapy, hrdinové a teplý náckové. In: *Čsfd* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/231316-chlapi-hrdinove-a-tepli-nackove/>
- Production code. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Motion_Picture_Production_Code
- Allan Ginsberg. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Allen_Ginsberg
- EPSTEIN, Rob a Jeffrey FRIEDMAN. Kvílení. In: *Čsfd* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/256389-kvileni/>
- Mattachine Society. In: *Wikipedie* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Mattachine_Society
- Sissy Boy Experiment. In: *CNN* [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://edition.cnn.com/2011/US/06/07/sissy.boy.experiment/>
- Stonewall riots. In: [online]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Stonewallsk%C3%A9_nepokoje
- SCHILLER, Greta a Robert ROSENBERG. Before Stonewall. In: [online,documentary]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=zK5rIcYlhCI>
- SCAGLIOTTI, John. After Stonewall. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/382027-after-stonewall/>
- Jan Palach v zahraničí. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.janpalach.cz/en/default/jan-palach/zahranici>
- Joseph Mc Carthy. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_McCarthy
- Reflection in Golden Eye. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/4610-pav-se-zlatym-okem/>
- FOSSE, Bob. Cabaret. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/2989-kabaret/>
- Peoples Temple. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Peoples_Temple
- Jonestown masacre. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Jonestown>
- George Moscone. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/George_Moscone
- EPSTEIN, Rob. Times of Harvey Milk. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/128863-times-of-harvey-milk-the/>
- Dan White. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Dan_White
- MILK, Harvey. Last words of Harvey Milk. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=CVb9nt8huMY>
- Stamp Harvey Milk. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://about.usps.com/news/national-releases/2014/pr14_026.htm
- PALMA, Brian De. Carrie. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/2316-carrie/>
- DUB, Tomáš. Homosexualita versus KSC. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://neviditelnypres.lidovky.cz/spolecnost-homosexualita-versus-ksc-dw4-/p_spolecnost.aspx
- FRANCE, David. How to Survive a Plague. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/318772-jak-prezit-mor>
- Virology. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://somvweb.som.umaryland.edu/absolutenm/templates/?a=2549&z=51>
- HERZFELD, John. Ryan White Story. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/19434-ryan-white-story-the/>
- Act Up. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/ACT_UP
- Mikuláš Popovič. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://articles.latimes.com/keyword/mikulas-popovic>
- Reagan speach. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=IleiqUDYpFQ>
- Gaëtan Dugas. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Ga%C3%ABtan_Dugas
- GREYSON, John. Zero Patience. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/135204-zero-patience/>
- TREICHLER, Paula A. Aids Cinema. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://books.google.cz/books?id=bz4Oea6819sC&pg=PA367&lpg=PA367&dq=aids+cinema+1991&source=bl&ots=GwDNRipTdf&s>

- ig=0uyQqqQCIGGyfv9CG35kNI4SN_g&hl=cs&sa=X&ei=_9baVLaLPIvmUsPjgKgP&ved=0CEEQ6AEwBA#v=onepage&q=aids%20cinema%201991&f=false
- ERMAN, John. En Early Frost. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/15296-casny-mraz/>
- SHERWOOD, Bill. Parting Glances. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/11127-parting-glances/>
- DEMME, Johathan. Philadelphia. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/2355-philadelphia/>
- DEMME, Johathan. Philadelphia. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/2355-philadelphia/>
- VALLÉE, Jean-Marc. Dallas buyers Club. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/231188-klub-posledni-nadeje/>
- RICH, B.Ruby. B.Ruby Rich. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=5rlqazJ4iZI>
- VACHON, Cristine. Christine Vachon. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=cgoIagkPsgo>
- HAYNES, Todd. Karen Carpenter Story. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=rACJWPd3VnI>
- HAYNES, Todd. Poison. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.csfd.cz/film/20308-jed/Killer_Films
- Killer Films. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Killer_Films
- Homosexuality in Hitchcock's movies. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.alfred-hitchcock-films.net/Themes/Homosexuality-in-Hitchcocks-Films.htm>
- Adoption lgbt fight. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://content.time.com/time/nation/article/0,8599,1862405,00.html>
- Love Is All You Need. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=CnOJgDW0gPI&list=PL2xUhKyA6jPaN7T8A6ZZ_m6JppdI4Pj9l&index=20
- God Hates Fags. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.bbc.com/news/magazine-26582812>
- Production Code. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Motion_Picture_Production_Code
- This film is not rated yet. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.com/title/tt0493459/?ref=fn_al_tt_1
- SIEGEL, Stanley. Homosexual creativity. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.queerculturalcenter.org/Pages/Keehnen/Siegel.html>
- GENT, Jeffrey. Marais, Cocteau-homosexuality. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.homohistory.com/2012/09/jean-cocteau-and-jean-marais-first.html>
- KORT, Joe. Father Hunger. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.huffingtonpost.com/joe-kort-phd/father-hunger-doesnt-mean-youre-gay_b_5709147.html
- Homosexual drug use. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/2589133>
- MACKHMALBACH, Mohsen. Mohsen Mackmalbach. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=7Cfu-6qqOYk>
- Bahá'í. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Bah%C3%A1%27%C3%AD>
- Jafar Panahi. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://bombmagazine.org/article/1937/jafar-panahi>
- Offside. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/222851-offside/>
- Eytan Fox interview. In: *Drexel University* [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=lzegAOs_tvE
- FOX, Eytan. After. In: *Drexel University* [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.imdb.com/name/nm0297202/>
- FOX, Eytan. Yossi & Jagger. In: *Drexel University* [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.imdb.com/title/tt0334754>
- . Yossi & Jagger-recenze. In: *Drexel University* [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/187531-yossi-jagger/>
- FOX, Eytan. Walk on Water. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.com/title/tt0352994/?ref=nm_sr_2
- Mosad. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Mosad>
- Homofobie. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Homofobie>
- FOX, Eytan. Bubble. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://www.imdb.com/title/tt0476643/?ref=nm_knf_il
- FOX, Eytan. Yossi. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.imdb.com/title/tt1934269/>

ref =tt_rec_tti

LEE, Spike. Malcom X. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: [http://www.imdb.com/title/tt0104797/?](http://www.imdb.com/title/tt0104797/?ref=fn_al_tt_2)

ref =fn_al_tt_2

SARGENT, Joseph. Something the Lord Made. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.coahttp://www.imdb.com/title/tt0386792/?ref=fn_al_tt_1/title/tt0104797/?ref=fn_al_tt_2

Vivian Thomas. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

[http://www.imdb.coahttp://en.wikipedia.org/wiki/Vivien_Thomas/www.imdb.com/title/tt0386792/?](http://www.imdb.coahttp://en.wikipedia.org/wiki/Vivien_Thomas/www.imdb.com/title/tt0386792/?ref=fn_al_tt_1/title/tt0104797/?ref=fn_al_tt_2)

ref =fn_al_tt_1/title/tt0104797/?ref =fn_al_tt_2

SANT, Gus Van. Milk. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: [http://www.imdb.com/title/tt1013753/?](http://www.imdb.com/title/tt1013753/?ref=nv_sr_1)

ref =nv_sr_1

SPOTTISWOODE, Roger. And The Band Played On. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt0106273/?ref=fn_al_tt_1

MULCAHY, Russel. Prayers for Bobby. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt1073510/?ref=nv_sr_1

SANT, Gus Van. Mala Noche. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt0089537/?ref=fn_al_tt_1

SANT, Gus Van. My Private Idaho. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

http://www.imdb.com/title/tt0102494/?ref=fn_al_tt_1

GRODECKI, Wiktor. Mandragora. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/24715-mandragora/>

Randy Shilts. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Randy>

MURPHY, Ryan. Stejná srdce. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/311019-stejna-srdce/>

Larry Kramer. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Larry_Kramer

FOX, C.Jay. Latter Days. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: [http://www.imdb.com/title/tt0345551/?](http://www.imdb.com/title/tt0345551/?ref=fn_al_tt_1)

ref =fn_al_tt_1

KRISTIANSEN, Stian. Mladí rebelové. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/243509-mladi-rebelove/>

VALLÉE, Jean-Marc. Dallas buyers club. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/231188-klub-posledni-nadeje/>

CHYTILOVÁ, Věra. Kopytem sem, kopytem tam. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/1530-kopytem-sem-kopytem-tam/>

Divadlo Sklep. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Divadlo_Sklep

RIBEIRO, Daniel. Cafe Com Leite. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/249888-cafe-com-leite/>

RIBEIRO, Daniel. The Way He Looks. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.cz/film/353159-v-jeho-ocich/>

OZON, Francois. Time to Leave. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z:

<http://www.csfd.ahttp://www.imdb.com/title/tt0417189/z/film/353159-v-jeho-ocich/>

MARKOVITZ, Jonan. Surfaři. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/230429-surfari/>

GAYTON, Joe. Sweet Jane. In: [online,]. [cit. 2015-11-02]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/22534-sladka-jane/>

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

Lgbt	Lesbien, gay, bisexual, tranzsexual
mpaa	Motion pictures association of America
C	Význam třetí zkratky.

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1. Popis obrázku.....9

SEZNAM TABULEK

Tab. 1. Popis tabulky.....9

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P 1: Název přílohy.

PŘÍLOHA P 1: NÁZEV PŘÍLOHY.